

ምዕራፍ ሶስት

የእምነት አሠራር

የእምነት አሠራርን ለመግለጽ እስቀድመን ለእምነት ተግባራዊ ትርጉም መስጠት ይኖርብናል። እንዳንደ ደግሞ እምነት ምን መሆኑን መተርጎም ብቻ ሳይሆን እምነት ምን እንዳልሆነ ማሳየቱ ትልቅ ጥቅም ይኖረዋል። ስለዚህ እስቲ እምነት የሚመስሉ ነገር ግን እምነት ያልሆኑ ነገሮችን በመዘርዘር እንጀምር።

1. እምነት ያልሆኑ ነገሮች

ሀ. እምነት እርግጠኛነት አይደለም። ሰዎች በተለይ ተማሩ በሚባሉት አገሮች የነገርን ትክክለኛነትን ለማረጋገጥ በሪሶርች ወይም በተጨባጭ ሁኔታዎች ላይ ብዙ ትኩረት ያደርጋሉ። ከእነዚህ ሥራዎች የሚመጡትም ውጤቶች ለብዙ ሳይንሳዊ ግኝቶች፣ የሕክምና አውቶቶችና የቴክኒክ ስራዎች እድገቶች መሠረት ሆነዋል። አኛም በየአለቱ ኑሮአችን ምንም ከማድረጋችን በፊት እርግጠኛ መሆን ይጠበቅብናል፤ ተሳሳትክ ወይም ተሳሳትሽ መባል አንፈልግም። በዚህ ሁኔታ ተመቻችተን ሳለን እግዚአብሔር ጎነጥ ያደርገንና።

“ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም።”
(ዕብራውያን 11:6) ይለናል።

በሌላ አነጋገር አንድ እርምጃ ለመውሰድ ሁልጊዜ እርግጠኛ መሆን አለብኝ የምንል ከሆነ እግዚአብሔር ደስ አይሰኝም። ምክንያቱም እምነት ማለት እርግጠኛ ሳይሆን ማድረግ ወይም እርግጠኛ ባልሆኑበት ነገር ላይ እርምጃ መውሰድ ነው። እርግጠኛ ከሆንን እምነት አያስፈልገንም፤ እምነት ካስፈለገ ደግሞ እርግጠኛነት የለም።

ለ. እምነት ሰሜት አይደለም፤ የአውቀት ውጤትም አይደለም። ይህንን አሳብ በሰፊው ስለየነው በዚህ እንለፈው።

ሐ. እምነት እግዚአብሔርን ማግባባትና እኛ የወደድነውን እንዲያደርግ መሞከር አይደለም። እግዚአብሔር የማይወደውን ነገር ለማድረግም እምነትን መጠቀም አንችልም።

እኔ በነበርኩበት ቤተ ክርስቲያን የሆነ ታሪክ ነው። ልጅቷ የቤተክርስቲያን ውስጠኛ አይደለችም። እንደ አግረን እየሸመቀቀ ቢያማት ብዙ ቆይታለች። እንዳውም እየባሰባት አግሯም እየደነዘዘ ብዙ አስፈርቷት እንደነበር ነው ያጫወተችን።

እንደ የምታውቀው የቤተክርስቲያን ሰው ነው “ቤተክርስቲያን መጥተሽ ቢፀለይልሽ” ብሎ የጋበዛት። ለጸሎት የመጣች አለት መጋቢው ካነጋገራት በኋላ “እግዚአብሔር እንደሚፈውሰሽ ታምኛለሽ ወይ?” ብሎ ጠየቃት፤ በደንብ እንደምታምን አረጋግጣ መለሰች። መጋቢው ቀጠለና አሁን እግዚአብሔር ቢፈውሰሽ ምን ታደርጊያለሽ ብሎ ጠየቃት፤ አርግጠኛ ነኝ የጠበቀው መልስ “እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ ወይም የእግዚአብሔርን ታምር ለሌሎች አወራለሁ... በዚህ መስመር ያለ አሳብ ይመስለኛል። አርጋ ግን “እዚህ አውራ መንገድ 67 (Hwy. 67) ላይ የተከፈተ አዲስ ናይት ክለብ አለ። እዚያ ሄጄ ያን ያማረኝን ዳንስ አስቲንጋ ድረስ አስነካዋለሁ” ብላ ነበር የመለሰችው። እግዚአብሔር በቸርነቱ ልጅቱን ፈወሳት። ፈውሱ ግን የእምነት ውጤት አልነበረም።

መ. እምነት ከእግዚአብሔር እንደ ነገር ለማግኘት የምንከፍለውም ዋጋ አይደለም። እግዚአብሔር እንዲያደርግ እምነት ያስፈልጋል። ነገር ግን እምነት ለተደረገልን ነገር ውለታ ሆኖ መታየት የለበትም። በእምነትም ሆነ አለ እምነት እግዚአብሔር የሚሰጠው ከቸርነቱ የተነሳ ብቻ ነው።

ሠ. እምነት የሰው ድርጊት ብቻ አይደለም፤ እግዚአብሔርም ሙሉ በሙሉ የሚሳተፍበት ነው። እንዲያውም እምነትን የሚጀምረው እግዚአብሔር ነው፤ የሚያስኬደው አርሱ ነው፤ ለኛም የሚያሳውቀን አርሱ ነው፤ የሚያስችለው አርሱ ነው፤ ከዚያም ለእምነታችን ምላሽ የሚሰጠው አርሱ ነው።

“የእምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ አርሱ ነው...” ዕብራውያን 12፤2

ረ. እምነት አላፊነትን መተው አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ ልናድርጋቸው በሚገባን ትዕዛዞችና አላፊነቶች የተሞላ ነው። እንዳውም እምነት ራሱ እንደ እግዚአብሔር ሰዎች ከሚጠበቁብን አላፊነቶች እንዴ ነው። ወይም እምነት ድርጊት ነው ። እንደ መጽሐፍ ቅዱስ አቀራረብ ከሆነ አስካለደረግነው ድረስ አለመነውም ማለት ነው። ሐዋርያው ጸውሎስ

“ሊሠራ የማይወድ አይብለ” 2ተሰሎንቄ 3፤10

ብሎ አስተምሯል። አልሠራም እግዚአብሔር እንደሚመግበኝ አምናለሁ ብለን ቁጭ ካልን እምነት መለማመዳችን ሳይሆን አላፊነታችንን መተዋችን ስለሆነ፤ ረሀብ ቢቆነድደን እንደነቅ።

ሰ. እምነት እንደ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ ሌሎችን ዝቅ ዝቅ የምናደርግበት፤ ራሳችንንም ከፍ ከፍ ለማድረግ የምንጠቀምበት አይደለም።

2. እምነት ምንድን ነው?

1ዜና 5፤20 ላይ “ሰለታመኑበት ጸሎታቸውን ሰማ” የሚል ቃል አለ። እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዲመልስ የሚያስፈልገን እምነት ከሆነ፤ ይህ እምነት የተባለ ነገር ምን እንደሆነ ጠጋ ብለን መመርመር ይገባል ማለት ነው። በሰፊው የሚጠቀሰው

የእምነት ትርጉም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በዕብራውያን 11:1 ላይ ያለው ነው።

እምነት ተስፋ ስለምናደርገው ነገር የሚያስረግጥ፤ የማናየውንም ነገር የሚያስረዳ ነው።

አዲሱ መደበኛ ትርጉም ይህንኑ ጥቅስ ሰፋ አድርጎ ተርጉሞታል፡

እምነት ተስፋ ያደረግነው ነገር አንደሚፈጸም እርግጠኛ የምንሆንበት፤ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንረዳበት ነው።

በእንግሊዝኛ ኪንግ ጀምስ የተባለውን ቅጂ ያስቀመጠውን የዚህ ጥቅስ ትርጉም ደግሞ እንዲህ ይላል፡

እምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር የምንጨብጥበት ላለየነው ነገር እርግጠኛ የምንሆንበት ነው።

አስፈላጊ የሆኑትን ሐረጎች ወይም ቃላት አስምራባቸዋለሁ። እነዚህ ቃላት በግሪኩ ቋንቋ የነበራቸውን ትርጉም ማየት ይጠቅማል። “እርግጠኛ የምንሆንበት” “የሚያስረግጥ” በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች “sure”, “confidence”, “substance”, “trust”, “assurance” በሚሉት ቃላት የተተረጎመ ነው። በግሪኩ ቃሉ ሃይፖስታስስ (hypostasis) ሲሆን የአሳብ ወይም የግምት ወይም የጥላ እውነተኛ አካል ማለት ነው። ቃሉ በገጹ ሲተረጎም፤ ከስር የሚቆም ነገር፤ እርግጠኛ በሆነ ነገር ላር የተመሠረተ ገላጣ ነው። ጥላ ከጥላው በስተኋላ እርግጠኛ ነገር አለ፤ ነፀብራቅ ካየን በሩቅ ወይም በቅርብ አንፀባራቂው አካል አለ ማለት ነው። ስለዚህ በዚህ ትርጉም መሠረት ስናየው፤ እምነት ተስፋ ከምናደርገው ነገር ስር የቆመ ነገር ወይም ተስፋ የምናደርገውን ነገር ማረጋገጫ ነው። የዚህ ሐተታ ዋናው ፍሬ አሳብ እምነት ከእርግጠኝነት አለማነሱን ለማሳየት ነው። እምነት ምኞት አይደለም፤ እምነት ያልሆነውን በጭፍን መቀበልም አይደለም፤ እምነት ትልቅ ነው።

እምነት የመተካት ባሕሪም አለው፤ ተስፋ ያደረግነውን ነገር ተክቶ ይቆማል። የተስፋ እርግጠኝነት እምነት ነው፤ እምነት ተስፋ ያደረግነውን ነገር ቦታ ይዞ ያ እውነተኛው ነገር እስኪገለጥ ድረስ በዚያ የሚቆም ነው፤ ያ ተስፋ ያደረግነው ነገር ሲመጣ አሁን ለዚያ ነገር እምነት እያስፈልገንም።

ለላው በዚህ ጥቅስ ውስጥ የተመረበት ሐረግ “እውን መሆኑን የሚያስረዳ” የሚለው ነው። ይህ ሐረግ በተለያዩ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች በእነዚህ ቃላት ተተርጉሟል። “certain, handle, conviction, evidence” ይህ ቃል በግሪኩ ኤልግሞስ (elegmos) ሲሆን proof ወይም evidence የሚል የሕግ (legal) ቃል ነው።

እነዚህ ቃላት በተለይ በምዕራባውያን የሕግ ተቋም ውስጥ በጣም ቁልፍ ናቸው። ብዙዎቻችን የእጄ ሲምሰንን የፍርድቤት ጉዳይ እናስታውሳለን። በአሜሪካ የምዕተ አለሙ የፍርድቤት ጉዳይ (The case of the century) የተባለ ነው። ብዙዎች ሲምሰን ከፍርድ ነጻ የሆነው የ evidence መበልሸትና የproof ማነስ ነው ብለው ያምናሉ። እነዚህ ቃላት በሕጉ ሥርዓት ውስጥ ያላቸውን ከፍተኛ ቦታ ለማሳየት ነው። “የማናየው ነገር እውነት መሆኑን የምንረዳበት” የሚለው ገለጻ ጥሩ ትርጉም ነው። ይህ ገለጻ የሚያስታውሰኝ አንድ ታሪክ አለ።

ወንድሜ መስፍን ለማ ዱሮ የነገረኝ ነው። ከጊዜው መርዘም የተነሳ አርሱ ራሱ ሳይረሳው አይቀርም። የአንደኛ ደረጃ ተማሪዎች የነበሩ ጊዜ እግር ኳስ ለመጫወት ከነበሩባት ትንሽ ከተማ ሌላ ትንሽ ከተማ ይሄዳሉ።

ከጫወታው ሲመለሱ በሎንቺና (ሀዝብ ማመለልሻ) ነበር ወደ ቤታቸው የሚሄዱት። ሾፌሩ የሰጠ ቁጥር ስለበዛ፤ ከከተማው አስኪወጡ በእግሩ የሚሄድና እዚያ የሚጭነው አንድ ፈቃደኛ ሰው ካለ ይጠይቃል። ከእነርሱ የቡድን አባሎች አንዱ የሆነው ጌታቸው አሺ ብሎ ይወርድና ከከተማው ለመውጣት ሩጫ ይጀምራል። ሾፌሩ ግን ታማኝ ሆኖ አልተገኘም። አንደ መንገዱን ስለጀመረ አንደገና ወደ ኋላ መመለስ ወይም መዘግየት አልፈለገም። ብዙ ከሄደ በኋላ ነው በቡድኑ ውስጥ ታላቅ ማስፈራራት ሊመለሱ የተገደደው። ሲመለሱ ያስደነቃቸው ነገር ጌታቸው

ከከተማው ወጥቶ ብዙ ቢርቅም ባለማቋረጥ ይሮጥ ነበር። በኋላ “ምነው?” ሲባል፤ “ሾፌሩ አምቢ ቢልም እናንተ ጥላቅሁኝ እንደማትሄዱ አውቃለሁ” ነበር ጌታቸው ያላቸው።

በዚህ ገለጻ ያለው ዋና አሳብ እንግዲህ አምነት እሁን የማናየው ነገር አስከናዩው ድረስ አውነት መሆኑን ያረጋግጥልናል። አምነት ባሁኑ ጊዜ ያለ እርግጠኝነት፤ ወደፊት የሚሆነውን ነገር ተክቶ ያ የሚሆነው ነገር አስኪሆን ድረስ የሚቆይ፤ የማይታየውን ነገር አየዋለሁ ብሎ ተደላድሎ መቆም ነው።

3 . አምነት የሚሠራው እንዴት ነው?

የዚህን አምነት የተባለ ድንቅ ስጦታ አሠራሩን አስቲ እንየው፤

እንደኛ፤ እግዚአብሔር ለኛ ሊያደርግልን ይፈልጋል።

ሁለተኛ፤ ይህ የሚያደርግልን ነገር ምን መሆኑንም ያስታውቀናል። በፍላጎት፤ በቃሉ፤ በአሳባችን፤ በሌሎች በኩል፤ ሊያደርግልን የፈለገውን ነገር ያሳውቀናል።

ሶስተኛ፤ ያን የሚያደርግልንን ነገር የምንጠይቅበትን አምነት ይሰጠናል።

አራተኛ፤ እኛ በፈቃዳችን ያንን አምነት መለማመድ እንጀምራለን።

አምስተኛ፤ አምነታችን እርሱ ሊያደርግልን በወደደው ነገር ላይ እንዲሠራ ያነሳሳዋል። እኛ በአምነታችን አያደረግን ሰንሄድ፤ እግዚአብሔር ደግሞ መልስ ማዘጋጀቱን ይቀጥላል።

ስድስተኛ፤ በዚህ ጊዜ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይይዛል። እግዚአብሔር የወደደውን ያህል ጊዜ ወስዶ እንዲሠራበት አምነታችን እግዚአብሔርን ያነሳሳዋል፤ ለእኛ ደግሞ አምነታችን የመልሱን ቦታ ይዞ ይቆምልናል፤ ለመልሱም እርግጠኛነትን በውስጣችን ይሠራል።

ሰባተኛ ፣ ጊዜው ትክክል በሚሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር መልሱን ይልክልናል።

የሁላችንም ጥድፊያ ቁጥር ሰባት ላይ ለመድረስ ነው። ጊዜው ሲደርስ ለማየት ... መቼ ነው ያ ጊዜ? መልሳችንን የምናገኘው መቼ ነው? ወይም አምነታችን እስከመቼ ነው የሚቆምልን?

ዕብራውያን ምዕራፍ 11 በአምነት እርበኞች ምስል ያጌጠ ባለ ግርማ የክብር ሰሌዳ ይመስላል። በዚህ ሰሌዳ ላይ የተደረጀሩ ቆራጥና ታላላቅ የአምነት እርበኞች ናቸው። የሚገርመው ነገር ግን ብዙዎቹ በአምነት የጠበቁትን ነገር በዚህ ሕይወታቸው እያሉ አላዩትም።

“እነኚህ ሁሉ የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል ሳያገኙ፤ አምነታቸውን እንደጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም አሉት” ዕብራውያን 11:13።

የአምነት ኃይል የሚሰጠው እርግጠኝነት በእነኚህ እርበኞች ሕይወት ተመስክሯል። የዕብራውያን ጸሐፊ “የተሰጣቸውን የተሰፋ ቃል” ብሎ የሚጠቅሰው ገና ያልተከሰተውን የክርስቶስን በሥጋ መምጣት ነበር። ሌሎች በዚሁ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱ ለአምነታቸው ፈጣን ውጤት አግኝተዋል። አብርሃም፤ ይስሃቅ፤ ያዕቆብ፤ ዮሴፍ፤ ሙሴ፤ ረክብና ሌሎችም የተመሰገኑ የአምነት ሰዎች ውጤታቸውን ተቀብለዋል። ጸሐፊው የአምነት ፍሬዎችን እንዲህ ሲል በማዘናወድ አሳቡን ይደመድማል።

“እነዚህ በአምነት መንግሥታትን ድል ነሱ፤ በቅን ፈረዱ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ፤ የአሳትን ኃይል አጠፉ፤ ከሰይፍ ሰላት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ኃይል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ፤ ሴቶች መታናቸውን በትንሳኤ ተቀበሉ” ቁጥር 33-35

እንዳንድ ነገሮች እስከ ሩቅ ጊዜ መልስ አያገኙም፤ እንዳንዶቹ የመልሳቸው ጊዜ ከዚያም ያለፈ ይሆናል። ብዙዎች ግን መልሳቸው በቅርብ ጊዜ የሚሆን ነው። በሁሉም ጊዜ ግን አምነትን መለማመድ ያስመሰግናል፤ ያፀናል።

የእምነትን ትርጉም ከማጠቃለላችን በፊት እስቲ እንደ የግሪክ ቃል እንመልከት።

እምነት በግሪክ ቋንቋ ፒስቲስ (pistis) ነው። የቃሉ ትርጉም ለመስማማት ራስን መክፈት (allowing to be persuaded) ። የእንደ ነገር አርግጥኛነቱ ላይረጋገጥ ወይም መረጋገጡ ሳይጠበቅ መቀበል ማለት ነው። ምክንያቱም እምነት አርግጠኝነት አይደለም። ሰው ነገር አርግጠኛ ነው ብሎ ለመቀበል ከአምስቱ የሰሜት ሀዋሶቹ (ማየት፣ መስማት፣ መቅመስ፣ ማሸተት፣ መንካት) ቢያንስ በአንዱ ማረጋገጥ አለበት። በዚህ ሁኔታ ነገር ከተረጋገጠ ጥሩ ነው። ያ ግን እምነት አይደለም። እግዚአብሔርን ለመቃዘዝ፣ አርግጠኛ መሆን የለብኝም፣ ግን አድርግ ያለኝን አደርጋልሁ ብሎ መወሰን ያ እምነት ነው።

Vines Expository Dictionary እምነትን ሲተረጎሙ እንዲህ ይላል “እግዚአብሔር በሰጠው መገልጥና እውነት ላይ የሆነ ሙሉ ማሳወቅን የሚያመጣ ጽኑ ስምምነት፣ በግል ራስን ለርሱ መስጠት፣ ወይም ራስን መስጠት የሚያንፀባርቅ ባሕሪ፣ ታማኝነትን ማሳወቅ” (A firm conviction, producing a full acknowledgement of God’s revelation or truth, it is a personal surrender to Him, conduct inspired by such surrender. It is a pledge of fidelity.) እምነት በግዴላሽነት የሚሆን አይደለም። አማኝ የእምነቱን ውጤት በጉጉት መጠበቅ አለበት። ልብን በዚያ በእምነት በሚጠብቁት ነገር ላይ እውሎ በነገሩ መጸለይን ይጠይቃል። “ከሆነ ይሁን” የሚል ግዴላሽነትና ሰንፍና በእምነት ወጥ ቦታ የለውም።

4. የሚያድግ እምነት

እምነት በፈለግነው ጊዜ የፈለግነውን ያህል የምናገኘው አይነት የገበያ ሸቀጥ አይደለም።

ሮሜ 3፣13 “እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችሁ በሰጣችሁ እምነት መሠረት” ይላል።

ለሚኖረን የእምነት መጠን አላፈው እግዚአብሔር ነው፤ ያ ብቻ ሳይሆን ያለን እምነት እንዲጎለግል እግዚአብሔር አላፈነት ይሰማዋል። የ20ኛው መቶ ምዕተ አመት ታላቁ ክርስቲያን አሳቢ (The Great Christian thinker) የተባሉት እንግሊዛዊው C.S. Lewis, “The Efficacy of Prayer” በሚለው መጽሐፋቸው፣ የሚከተለውን አሳብ አስቀምጠዋል።

“ብዙ አስደናቂ የሆኑ የጸሎት መልሶችን አይቻለሁ። እንዳንዶቹ እንዳውም ተአምር ናቸው ለማለት ይቃጣኛል። ብዙ ጊዜ እነዚህ የጸሎት መልሶች የሚመጡት ግን ምናልባት ደህንነትን ከማግኘታችን በፊት፣ ወይም ወዲያው ደህንነት እንዳገኘን ነው። በክርስትና ሕይወታችን እየቆየን ሰንሄድ የዚህ ዓይነት የጸሎት መልሶች የተቆጠቡና የተራራቁ እየሆኑ ይመጣሉ። የጸሎታችን አለመመለስ ደግሞ ቶሎ ቶሎ የሚሆን ክስተት ብቻ ሳይሆን የበለጠ ግልጽና የበለጠ ጠንካራ እየሆነ ይመጣል።”

ይህ ትንተና ትክክል ይመስለችኋል? ከብዙ የእግዚአብሔር ሰዎች ጋር ባደረግኋቸው ውይይቶችና በራሴም ሕይወት ባሳለፍኩት ልምምድ እኔ የ C.S. Lewis ግምገማ ትክክል ነው አለለሁ። ታዲያ እዚህ ላይ ጉዳዩ ምንድነው? እግዚአብሔር የራሱ ባደረጋቸው ላይ ይጨክናል? በዚህ አሳብ ላይ አተኩራ ሳስብ ነው እምነት እንደ ጡንቻ መሆኑን መገመት የቻልኩት። ጡንቻ የሚጠነክረውና ጠንካራ ሆኖ የሚቆየው ተጽእኖ ሰናደርግበት ብቻ ነው። ሰው ታምሞ ባልጋ ላይ ለረጂም ጊዜ ቢቆይና ሕመሙ ሲሻለው ቢነሳ፣ ዳሮ ያደርግ የነበረውን ነገር ሁሉ ማድረግ አይችልም። ማገገም አለበት፣ እንዳውም እንዳንዶች ወደ ቴራፒ ይላካሉ። ጡንቻቸው ተመልሶ ዳሮ የሚሠራውን ለመሥራት ረጂም ጊዜ ይጠይቃል።

ለስተላልፈው የምፈልገው ነጥብ ይህ ነው። እግዚአብሔር ሁኔታችንን የሚከታተለው በቅርብ ነው። እምነታችን እያደገ እንዲሄድ በመጠናቅ የሆነ ተጽእኖ (እኛ ፈተና ብለን የምንጠራውን) ይፈቅዳል። የጡንቻው ምሳሌ ሌላው የሚያስተላልፈው ትምሕርት ማገኛችንም ወዲያው ተነስተን ታላቅ የእምነት ሰው መሆን እንችልም። የእምነታችን እድገት በጥንቃቄ የተቀየሰ ሂደት ነው። ከምንቋቋመው ወይም ከአቅማችን በላይ የሆነ ፈተና እንዲደርሰብን እግዚአብሔር አይፈቅድም፤ በሌላ

በኩል ደግሞ ሁሉ በቀለሉ እየተሳካልን ሞልቃቃ ሕይወት እንድንኖር አይተወንም። የእምነት ሰው ታታሪ፤ ትጉህ፤ ጎበዝ፤ ጠንካራ ነው። የእምነት ሰው ጽናትንና ብርታትን የሚላማመድ ነው። ሞልቃቃ ክርስቲያን ልብሰ ሲቆሽሽም ልጅ ሲታመምም ማጉረምረሙ አኩል ነው። ለእግዚአብሔር ሥራም አይመችም።

5. ፈታኝ እምነት

በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ እየተፈተነ የተጠናከረና የነጠረ የእምነት ታሪክ አለ። ከጥቂት እመታት በፊት በቤተ ክርስቲያናችን የጸሎት ፕሮግራም ላይ አካፍዬው ብዙዎች ተምረውበት ነበር። ታሪኩ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 15፣ 22-28 ያለው የከነሐናዊቷ ሴት ታሪክ ነው። ፈተናው ደግሞ ወግጅ በመባል ወይም ፊት በመነሳት ስለ ሆነ የዚህ አይነት ፈተና በተለይ ለሴት ልጅ በጣም ከባድ ነው። ጥቅሱን እየተነተንን እንደው።

የመጀመሪያው ወግጂ

አንዲት ከነፃናዊት ሴት ከዚያ አካባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ “ጌታ ሆይ የዳዊት ልጅ ራራልኝ፤ ልጄ በርኩስ መንፈስ ተይዞ በጣም ትሰቃያለች” ብለ ጮኸች። እርሱ ግን አንድም ቃል አልመለሰለትም

ሁለተኛው ወግጂ

ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው “እየተከተለች ትጮኻለችና ብታሰናብታትሰ?” ብለው ጠየቁት

ሶስተኛው ወግጂ

እርሱም “የተለክሁት ከእስራኤል ቤት ሆነው ወደጠፋት በጎች ብቻ ነው” አለ፤ ሴትየዋም አግራ ላይ ወድቃ ጌታ ሆይ አርዳኝ” አለችው።

አራተኛው ወግጂ

እርሱም መልሶ “የልጆችን አንጀራ ወሰዶ ለውሾች መወርወር አይገባም” አለች።

!

ሴትየዋ ግን ወስና የመጣች ስለነበረች የተወረወረባትን ፍላጻ ሁሉ ችላ ተገፍትራ ከወደቀችበት እንደገና ብድግ ትላለች። ደቀ መዛሙርቱም ሆኑ ጌታ የሱስ ተስፋ ያስቆረጧት በሚመስልበት ጊዜ በሌላ በኩል እንደገና ትመጣለች። አያችሁ በአያንዳንዱ ወግጂ እምነቷ እየተጠናከረና እያደገ ነበር። በመጨረሻም እግዚአብሔርን እናውጦ እንዲያደርግለት የሚያስችላት የእምነት ደረጃ ላይ ደረሰች።

“እምነ ጌታ ሆይ! ውሾችም እኮ ከጌታቸው ማዕድ ፍርፋሪ ይበላሉ” አለችው። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ “አንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደፈለግሺው ይሁንልሽ” አላት። ልጇም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች።

በመጀመሪያ የደረሰባት የዝምታ መስተንግዶ ነው። ጌታ የሱስ የሰማት እንኳን ሳይመስል ዝም አላት። የዚህ አይነት አቀባበል በሕይወታችሁ ተለማምዳችሁ አታውቁም? የመናቅ ዝቅ ዝቅ የመደረግ ሰሜት ነው የሚያመጣጣችሁ። እንዲህ ያለ የልብን ስብራት የያዘ ጥያቄ ጠይቆ ዝም መባል፤ ገበናን ከፍቶ አሳይቶ መልስ አለማግኘት በጣም ፈታኝ ሁኔታ ነው።

ይህቺ ሴት ራሷን ያገኘችው በዚህ አይነት ሁኔታ ውስጥ ነው። ከዚያ በላይ አስፈሪ የሆነው ነገር ደግሞ እግዚአብሔር ዝም ያለ ሲመስል፤ ድምጽ ሳይገኝ ሲቀር፤ መጽናናት ሳይመጣ፤ ሰማይ ሲዘጋ፤ እንዴት የሚያስፈራ ሁኔታ ነው?

ምናልባት ወደ ደቀ መዛሙርቱ ዞር ብለ “አባዛችሁ እርዳኝ፤ አስቲ እናንተ ጠይቁልኝ ብለ ይሆን?” ምክንያቱም ሁለተኛው መገፋት የመጣው ከእነርሱ ነበር። “እየጮኸች አስቸገረችን፤ ሂጂ በላት፤ አሰናብታት” ነው ያሉት።

ይህንንም ሁኔታ በእንደ ወይም በሌላ መንገድ የተለማመድን ብዙዎች አለን። ሰዎች ከችግራችን ጋር ስንሆን ከእነርሱ እንድንርቅ ሲገፉን፤ ባያዩን፤ ችግራችንን ባይሰሙ የሚፈልጉ ሲሆኑ፤ “መጣ ደግሞ፤ መጣች ደግሞ” ሲባባሉብን፤ አይተውን

አንዳለዩን ሲሆኑ፤ መንገድ አቋርጠው ሲሸሹ፤ ይህ ሁሉ ሲደርሱብን የሚሰማን የሰሜን ጉዳት ነው ይህኛ ሴት የተሰማት። “አዘነኩ፤ ተሰበርኩ” ብለ ግን አላማዋን አልለወጠችም።

ሶስተኛው መገፋት ደግሞ ግራ የሚያጋባ ነው። ከሁለተኛው ጠንከር ያለ፤ ግላዊና ቀጥተኛ ነበር።

“ከተመረጠው ወገን አይደለሽም፤ ካልተመረጠ ወገን ነሽ” ነው የተባለችው። በታሪካችን ብዙ የዚህ አይነት ሁኔታዎች እናውቃለን፤ ሰው ከአንድ ወገን ሳይሆን ከሌላ ወገን ብቻ ስለሆነ የሚገለልበት። ይህ በጣም ከባድ ፈተና ነው። መርጠን ያደረግነው ሳይሆን ሳንመርጥ የሆነው ነገር አንቅፋት ሆኖ ሲያደናቅፈን ከባድ ፈተና ነው። ይህኛ ሴት ግን አሁንም ወድቃ አልቀረችም።

አራተኛው መገፋት ከሶስተኛው አንዳውም የባሰ ነው። ሶስተኛው ወገንን ሲከፋፍል አራተኛው ግን በጊዜው በአይሁዶችና በአሕዛብ መካከል የነበረውን የዘር ልዩነት የሚያገለ ስለነበር ዘረኝነት ይመስላል። ዘረኝነት በትርጉሙ አንዱን ወገን ከሌላው መለየት ብቻ ሳይሆን አንዱን ወገን ከሌላው የበለጠ፤ የተሻለ ነው የሚል የሚያድግ ነቀርሳ ነው።

ይህ ሁኔታ ቅን የሆነ ነገር የለበትም። ሆኖም ግን የዚችን ሴት ውስጧን ባወቀው በጌታ የሱስ የተደረገ ነገር ነው። እርሷን ሊገናኛት ወደሚችልበት የአምነት ደረጃ ሊያደርሳት በጥንቃቄ የተቀየሰ ሂደት ነው። በመጀመሪያ ለአይሁዶች ብቻ በተፈቀደው መንገድ ስለጠየቀች ነው ግፊት የገጠማት፤ አንድ አሕዛብ መጠየቅ ወደምትችልበት ደረጃ መድረስ ነበረባት። ይህ አይነት መገፋት ቢደርሱብን የአምነት ባልሆነ መንገድ አንደኛው መመለስ አንደምንችል እናውቃለን። ብዙዎቻችንም በየጊዜው የምንለማመደው መንገድ ነው።

በዝምታው ጊዜ፤ “ይኸው ዘጋኝ፤ ሊሰማኝ እንኳን አልወደደም” ብለን ነበር ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“ትጮህላች፤ ሂጂ በላት አስናብታት”፤ በተባለች ጊዜ ‘ጓደኞቼ ተኩብሬ በኖርኩበት አገር አዋረዱኝ’ ብለን ነበር ምናልባት ብዙዎቻችን የምንመለሰው።

“አንኛ እኔ ከተለክሁላቸው ወገን አይደለሽም”፤ በተባለች ጊዜ የነበረው ሁኔታ ላይ ራሳችንን ብናገኘው፤ ‘እኔም ባለ ወገን ነኝ፤ ባባቴም በናቴም የትልቅ ሰው ዘር ነኝ’ ብለን መመለስ ይቀላን ነበር።

ዘራችን እንደ ውጥ ዝቅ ዝቅ ቢደረግ ግን ዱላ መማዘዝ ባንደርስ እንኳን አኛም ሌላውን ዘር የበለጠ ማናናቃችን ተገዢ መልስ የሚመስለን ጥቂቶች ብቻ አይደለንም።

የትምህርቱ ዋና ክፍል ግን በሴትዮዋ ላይ የደረሰው አይደለም፤ አኛም በሰዎች ላይ እንዲህ ያለ ግፊት ማድረስ ተፈቅዶልናል ማለትም አይደለም። ምክንያቱም አኛ እንደ ጌታ የሱስ የማንንም የውስጥ አስተሳሰብ ማወቅ አልተሰጠንም። የትምህርቱ ትኩረት ግን በሴትዮዋ ያልተናወጠ አመለካከት ላይ ነው። ለአኛም የተተውልን “አየለመንኩት ብቆይ ይመልስልኛል” የሚለው የሴትዮዋ የአምነት ሚና እንጂ የጌታ የሱስን ሚና መጫወት አይደለም። በአኛም የሚደርሱብንን ግፊት ሁሉ መነሻው ጌታ ሊሆን ይችላል። ግን ታግሰን ብንጠብቅ፤ አያንዳንዱም አንቅፋት ዘውሳኔ ብንቋቋመው መልስ ይመጣልናል። የትምህርቱ ጣዕም እሲህ ላይ ነው።

ያዕቆብ በመልዕክቱ ውስጥ ከሰለምታው ቀጥሎ የሚናገረው በዚህ አሳብ ላይ ነው።

“ወንድሞቼ ሆይ ልዩ ልዩ መክራ ሲደርስባችሁ አንደሙሉ ደስታ ቁጠሩት፤ ምክንያቱም የአምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን አንደሚያስገኝ ታውቃላችሁ” ያዕቆብ 1፤ 2-3።

በምትፈተኑበት ጊዜ ደስ ይበላችሁ ነው ሐዋርያው የሚለው። ምክንያቱም አምነታችሁ እየነጠረ ነው።

6. ሸክም አምነት አሳራፊ አምነት

የሐንሰ ምዕራፍ 4 ውስጥ አንድ ታሪክ አለ። ስለ ሁለት የአምነት ደረጃዎች የሚተርክ ነው። በቅርናህም የሚኖር አንድ የመንግሥት ባለሥልጣን ልጁ በጠና ታሞ በሞት አልጋ ላይ ነበር።

ጌታ የሱስ በቅርብ ቦታ ቃና በተባለው መንደር መሆኑን በሰማ ጊዜ፣ ወደዚያ ሄዶ መጥቶ ልጁን እንዲፈውስለት ጌታን ለመነው።

“ይህም ሰው ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መምጣቱን በሰማ ጊዜ፣ ወደ እርሱ ሄደና በሞት አፋፍ ላይ የነበረውን ልጁን መጥቶ እንዲፈውስለት ለመነው (ቁጥር 47) ።

ጌታ የሱስ ይህንን ሰው የተቀበለው የከነአናዊቷን ሴት ከተቀበለበት ሁኔታ ብዙ የተሻለ አልነበረም።

“መቼውንም አናንተ ምልክቶችንና ድንቆችን ካለያችሁ አታምኑም” አለው (ቁ. 48) ።

የሚያግባባ ወይም አይዞህ የሚል አቀባበል አይመስልም። እንዲያውም ከሰውዬው ጋር ለመተባበር የፈቀደ አይመስልም። እነጋገሩም ግሳዜ ያለበትም ይመስላል። ሹሙ ግን አልተበረረም።

“ጌታዬ ልጄ ከመሞቱ በፊት አባክህ ድረስልኝ አለው ኢየሱስም ልጅህ በሀይወት ይኖራልና ሂድ አለው” ቁ 49-50።

ለምንድነው አንድ ግፊት ብቻ ያጋጠመው? መልሱን በአርግጥ አናውቅም። ምናልባት ከዚያ የበለጠ መቀበል አይችል ይሆናል። ምናልባት የአምነቱ መጠን ጌታ የሱስ ሊገናኘው የሚችልበት ደረጃ ደርሶ ነበር። ምክንያቱ ምንም ቢሆን ለእርሱ ጊዜው ነበር።

ጌታ የሱስ ግን ሹሙ እንደጠየቀው አልነበረም ያደረገው። ሹሙ ጌታ የሱስ አብሮት ወደቤቱ እንዲመጣ ነበር የጠየቀው፣ ጌታ የሱስ ግን

“ልጅህ በሕይወት ይኖራልና ሂድ” ነው ያለው።

ራሳችሁን በሹሙ ቦታ እስቲ አስቀምጡት፣ ቃሉን ብቻ ተቀብላችሁ ትሄዳላችሁ ወይስ ጌታ አብረችሁ እንዲሄድ ትጎተጉቱታላችሁ?

ቁጥር 50 ላይ “ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምና ሄደ” ይላል።

የዚያን ጊዜ ቀኑ ከመሸ ጉዞ ስለማይደረግ ሹሙ በመንገድ አድሮ በማግስቱ ጉዞውን ቀጠለ። በመንገድ እንዳለ አገልጋዮቹን አገኛቸውና ልጁ በሕይወት መኖሩን ነገሩት። ልጁ መዳን የጀመረበትን ሰዓት ሲነጋገሩ ጌታ የሱስ ልጅህ በሕይወት ይኖራል ብሎ በተናገረበት ሰዓት እንደሆነ ተረዳ።

ቁጥር 53 “እርሱና ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ” ይላል።

ቆይ እስቲ ሹሙ በቁጥር 50 ላይ ጌታ ሲናገር እኮ አምና ነበር። ከባድ አምነትና የሚያሳርፍ አምነት ልዩነቱ ይህ ነው።

አግዚአብሔር ቃል ሲናገራችሁ ያንን ቃል ትይዛላችሁ፣ የጉዳዩ ውጤት ምን እንደሆነ አታውቁም፣ ታምናላችሁ ነገር ግን ከባድ አምነት ነው። የሚሳረብጥ ነገር አለው፣ የሚያስፈራ ነገርም ይኖራል፣ ጥርጣራ ቀስ እያለ ይገዳደራችኋል፣ የፈለጋችሁት መልካም ነገር ሊሆን የማይችልበት ሁኔታ እየታያችሁ ይመጣል። ነገር ግን ያን ያገኛችሁትን ቃል ይዛችሁ ድርጊት ብትጀምሩ፣ ጌታን በቃሉ ይዛችሁት መንገዳችሁን ብትሄዱ ጌታ በሰጣችሁ ቃል ላይ እንዲሠራ ታደርጉታላችሁ።

ይህ ወደሚያሳርፍ አምነት ያደርሳል። ይህ ደስ የሚል የአምነት ደረጃ ነው፣ የሚያስደንቅ፣ ስለም ያለበት፣ እንዲህ ያለው አምነት የሚተላለፍ አምነት ነው። ሹሙ ብቻ ሳይሆን ቤተሰቡ ሁሉ አመኑ፤ ወንጌልን የሚያስራጭ አምነት፤ የመንፈስ ኃይል በሥራ ሲገለጥ ሲታይ ፈንድቶ ብዙዎችን የሚነካ አምነት። በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ሁለት ሀብረተሰቦች በአንድ ጊዜ ወደ ደህንነት አምነት የመጡበት ታሪክ አለ።

ሐዋርያው ጴጥሮስ በሚጸልይበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ነክቶት ሸባው ሲፈወስ

“በልዳና በሰሮና የሚኖሩትም ሁሉ አርሱን አይተው ወደ ጌታ ተመለሱ”
9:35

ሁላችንም ከዚህ ጋር ተመሳሳይ ታሪክ መተረክ እንችላለን።

7. በቃል የሚቀሰቀስ እምነት

እምነት የሚያድግበት ሌላው መንገድ በእግዚአብሔር ቃል ሲቀሰቀስ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ ስለቃል ሲመሰክር፤ ሕያውና የሚወጋ፤ አለትን የሚያደቅ፤ መደባ፤ አዝርዕትን እንደሚያበቅል ዝናብ ይለዋል። “ቃል” ስለሚለው ቃል በግሪኩ አስደናቂና ጥልቅ የሆነ ግንዛቤ አለ። ሁለት ልዩ ልዩ የሆኑ ቃላት ናቸው “ቃል” ወይም በእንግሊዝኛው “Word” ተብሎ የተተረጎመው።

የመጀመሪያው ሎጎስ (logos) ሲሆን አጠቃላይ ስለሆነው የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረው ነው። ሁለተኛው ሬማ (rhema) ሲሆን ይኸኛው ጠባብና ትኩረት ያለው ትርጉም አለው። እግዚአብሔር ሎጎስን በተለየ ሁኔታና በተለየ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ ሲቀሰቅሰውና ሲያጎለው ያ ቃል ሬማ ይሆናል። የተለየ ቃል ለተለየ ምክንያት፤ ለተለየ ውጤት ሲሠራ ያኔ ቃሉ ሬማ ሆነልን ማለት ነው።

ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ልምምድ ይለማመዳሉ። የእግዚአብሔርን ቃል በሚያነቡበት ጊዜ አንድ ቃል ወይም ሐረግ ከምንባቡ ውስጥ ዘሎ ቀልባቸውን ይይዘዋል፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በአንድ ጉድይ ላይ ስናስብ ድንገት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ትዝ ይለናል። በአንዲህ ያለ ጊዜ እግዚአብሔር ሬማ እየሰጠን ይሆናል። አንድናደርገው የሚገባን ወይም ልንበረታታበት የሚሆን ቃል በዚያ ውስጥ ይኖራል። ሬማ ቃሉ በተያዘበት ምንባብ ውስጥ ባለው ትርጉም ብቻ የተወሰነ ላይሆን ይችላል። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ስለ ራሳቸው ልምምድ አንዲህ ብለው ጻፉ።

የአንድ ሳምንት የጸሎት ቅይታ ለመውሰድ ብቻዬን በበረሀማ ሥፍራ ወዳለ ካምፕ ሄድኩ። ከአራት ቀናት በኋላ በጣም ብቸኝነት ስለተሰማኝ ሳምንቱን መጨረስ የምችል አልመስለኝም ነበር። ስለዚህ “ጌታ ሆይ ወደ ቤቴ ልመለስ ወይ?” ብዬ አፀልይ ጀመር። መዝሙር 34፤7 በአዕምሮዬ ይመላለስ ጀመር፤

“እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ የእግዚአብሔር መልእክ ይሰፍራል ያደናቸውማል”።

አባቤን የያዘው ቃል ይሰፍራል (encampas) የሚለው ነበር። ቃሉን በቦታው በተሰጠው ትርጉም እንዳልወሰድኩት አውቃለሁ፤ ግን ጌታ በካምፕ አንድቆይ እንደፈለገ ተረዳሁ። ውጤቱ በሚቀጥሉት ሶስት ቀናት እግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ራዕይ ሰጠኝ። ያ ራዕይ አገልገሎቴን በአዲስ መንገድ ቀይሶ በአዲስ መንገድ ላይ መራኝ። ቃሉ ግን በተቀመጠበት ጥቅስ ውስጥ በካምፕ ቆይ የሚል ትርጉም አልነበረውም።

ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 10:17 ላይ

“እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው”

ሲል የተጠቀመው ቃል ሬማ ነው። በሌላ እነጋገር ያ የእግዚአብሔር ቃል ሰሚውን ወደ እምነት ለማምጣት በሰውዬው ላይ ያተኮረ መሆን አለበት። ጳውሎስ እንደገና በኤፌሶን 6:17 ላይ

“የመንፈስን ሰይፍ ያዙ አርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው።”

ሲል የተጠቀመው አሁንም ራሱ ነው። ግላዊና ልዩ በሆነ ሁኔታ ቃሉ በጠላት ላይ ሲሰነዘር ያጠቃል ለማለት ነው።

“ለምሳሌ የእግዚአብሔርን ሥራ የምታሰናክሉ የሰይጣን ሠራዊት የታሰራችሁ ሁኑ” ብሎ መገሰፅ ሎጎስ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ማፅናት ነው። በአንፃሩ ግን “እዚህ ሰው ውስጥ ሆነህ የምታሰቃየው ሰይጣን ውጣ” ማለት ያንን ቃል በዚያ ሰው ሕይወት ውስጥ ራሱ ያደርግዋል። ጥያቄው እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ወስደን ለተለየ ሁኔታችን በተለየ ጊዜ ለማዋል ስንጠቀም ከመንፈስ ቅዱስ መሆኑን እንደት አናውቃለን? አንደኛ፣ ቃሉን የምናደርግበት ሁኔታ ከአጠቃላይ የእግዚአብሔር ቃል የተቃረነ አይሆንም። የክርስቶስን ወንጌል ለማሠራጨት ስለሚያስፈልግ ገንዘብ ስርዓትም ቢሆን አምጣ የሚል ትርጉም ከሰጠን ትክክል አይደለም። ምክንያቱም አትሰረቅ የሚለውን ግልጽና ቋሚ ትዕዛዝ ይሸራል።

ወጣት ክርስቲያን በነበርን ጊዜ አንድ ወንድም የመሰከረልኝ ታሪክ ትዝ ይለኛል። ጊዜው የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በአገራችን የጀመረበት ጊዜ ነበር። ያን ወንድም ታዲያ ወላጆቹ “እነኚያ ጴጥሮች ጋ ትሄዳልህ ወይ?” አያሉ ሲያጣድፉት “ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሀሴትን አድርጉ የሚለው ቃል ትዝ አለኝ” አለ። ችግሩ ግን ሀሴት የሚለውን ቃል ከሀሴት ጋር አሳስቶት ነው የተረዳው። “እግዚአብሔር ለካ ሀሴትን አድርጉ ያለው ለዚህ ጊዜ ነው ብዬ በዛ አምለጥኩ” አለ። ያን ሰህልን ገባበት የሚገባን ኃጢአት እንጂ ራሱ አይደለም። ስለዚህ ራሱ እንኚህ ባህርያት አሉት።

ከአጠቃላይ የእግዚአብሔር ቃል ጋር የተስማማ መሆን አለበት። ራሳችንን በእግዚአብሔር ቃል አየሞለን ስንሄድ ደግሞ፣ ከእግዚአብሔር የሆነውንና ከእግዚአብሔር ያልሆነውን ለመለየት ይቀላናል።

የመጣላችሁ ቃል በውስጣችሁ እንዲታወቃችሁና እንዲቀስቅሳችሁ የሚያደርግ ነገር ይፈጥራል፤ የሚያጓጓ፣ ደስ የሚል የአርግጠኛነት ስሜት በውስጣችሁ ያደርጋል። ለማድረግም በምትጀምሩበት ጊዜ የአክብሮት፣ የመፍራት ትልቅ ነገር የማድረግ ስሜት ይፈጠርባችኋል።

ምንም እንኳን እነኚህ የተመሰቃቀሉ ስሜቶች ቢመጡባችሁም፣ በዚያ ነገር ላይ ስለም ይኖራችኋል።

ከነበረችበት ከተማ ተነስታ ወደ ሌላ ቦታ ለመሄድ የወሰነች አንዲት ልጅ ትዝ ትለኛለች። ከወሰነች በኋላ ሌላ ወሬ አልነበራትም። አርሷ ብቻ ሳትሆን ሰጪ ሁሉ ስለርሷ ውሳኔ ብቻ ሌት ተቀን የሚያሰብ ይመስላታል። በፈለገችው ሰዓት ደውላ የጉዞዋን ሁኔታ ለማውራት፣ የሚጠብቃትን መልካም አድል ለማካፈል ይቅርታ አትጠይቅም።

በቅርብ የምናውቃት ሁሉ በሆዳችን ምነው ሄዳ አፎይ ባልን ያልን ይመስለኛል። የሷ በነገሩ መያዝ ሁላችንንም ፋታ ነሳ። አቃሞን ሸጠች፣ አንዳንዶቻችን ለመቆየትዋ ምክንያት እንዳይሆን ብለን ይመስለኛል ባያስፈልገንም የገዛናት።

ሁለት ቀን ቀሪትና፣ አሁን ከቤት ክርስቲያን በኋላ ለመሄድ ቲኬት ገዛች። አርብ ማታ ጸሎት ላይ ግን አንድ ነገር ሆነ። አሳባን ቀየረች፣ አልሄድም አለች። በመጀመሪያ አቁማ ያናገረችኝ እኔን ነበር። “እግዚአብሔር አትሂጂ አለኝ” አለች። “አንደት ተናገረሽ?” ብዬ ጠየቅኳት “ዛሬ አንድ ሰው አንድ ቃል ተናገረ፣ ብንግራችሁ ትሰቁብኛላችሁ፤ ለኔ ግን ትርጉም ያለው ቃል ነው” አለችኝ። ቃሉ ምንድነው ብዬ ለመጠየቅ እንኳን አላስፈለገኝም፤ የመሄዷን ውሳኔ ካሳወቀች ጀምሮ ያለየሁባት ፀጥታና ሰላም በላይዋ ይነበብ ነበር። “እግዚአብሔር እንደተናገረሽ እንደዚያ አድርግ” አልኳትና ተለያየን። የሚያስደንቀው ነገር ደግሞ ይህን እኔ በርሷ ላይ ያየሁትን ሁኔታ ሌሎች ሁሉ አይተዉት ስለነበር መጥተው “ምን አላችሁ?” ብለው ይጠይቁኝ ጀመር። “አሳባን ቀየረች፣ አትሂድም” ስለቸው ምነው ሄዳ አፎይ ባልን ብለው ያለጉረመረሙትን ያህል ትክክለኛ ውሳኔ እንዳደረገች መስከሩለት። ያ ውሳኔ ደግሞ ከአርሱ መሆኑን እግዚአብሔር በብዙ ባርነት አፀናላት። ያ በዚያ ጸሎት ጊዜ የሰማችው ቃል ራሱ ሆነላት።

8. ትጋትና አምነት

ስለ ትጋት ገና ብዙ አናያለን። ለሁን ግን ትጋት ከአምነት ጋር ያለውን ግንኙነት በትንሹም ቢሆን አይተነው እንላና። ባለቤቴ የጸሎት ጥያቄ ትፅፍ ነበር። መልሱን

ሰናገኝ አመሰግንን ሌላ ደግሞ ይፃፋል። እንዳንደ ግን ጸሎቱ በቀረበበት መልኩ መልስ የማይኖረው ይሆናል። ስለዚህ ጥያቄው መሻሻል ይኖርበታል። እንዳንደ ሁለት ሶስቱ ይሻሻላል፤ ትርጉም ያለው ጸሎት እንዲሆን። ይህ ታዲያ ትጋትን ይጠይቃል።

ጌታ የሱስ ደጋግመን እንድንጠይቅ ከሚያደርገን ምክንያቶች አንዱ ይህ ይመስለኛል። መለመናችንን፣ መፈለጋችንን፣ ማንኳኳታችንን እንድንቀጥል ይፈልጋል። በጸሎታችን ላይ ትጋት እንዲኖረን፣ ደግመን ደጋግመን እንድናስበውና እንድናሰላስለው ያደርገናል።

ጸሎታችን እግዚአብሔር ሊመልሰው የማይፈልገው ቢሆንም እንኳን በጸሎት የምንቆይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ጋር ላለን ግንኙነት ወሳኝ ነው። መልካም ነገር በሕይወታችን ያከናውናል። ያ ግንኙነት ደግሞ በኛ ላይ እየሠራ አመለካከታችን እንዲለወጥና የጸሎት ጥያቄአችንንም እንድናስተካከል፤ ከእርሱም ፈቃድ ጋር የሚሰማማ ጸሎት እንድንጸልይ ያደርገናል።

9. እምነት ሲሠራ

እምነት የሚያድግበትን ሌላውን መንገድ በዮሐንስ 11 ላይ ካለው የአልካር ታሪክ መማር እንችላለን። ጌታ የሱስ በየሩባሌም ነገሮች አስጊ እየሆኑ ሲሄዱ አርሱና ተከታዮቹ የርዳኛሰን ተሻግረው እንዲሄዱ አደረገ።

ከዚያ መልዕክት ለጌታ መጣለት። “አልካር ታሟል” የሚል መልዕክት ነበር የደረሰው። ጌታ የሱስ መልዕክቱን ሲሰማ በመጀመሪያ ያለው፤

“ይህ ሕመም ... ለሞት አይደለም” (ቁ. 4) ።

ይህንን ማን እንዳለው አስተውሎ፤ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ጌታ የሱስ ክርስቶስ በሙሉ አፋ “ለሞት የሚያደርስ አይደለም ብሎ በግልጽ አወጀ። ቁጥር 11 ላይ ደግሞ

“ወዳጃችን አልካር ተኝቷል እኔም ለሰነሳው እሄዳለሁ” አለ።

ለምን ጌታ ይህን አለ? ምክንያቱም እምነት ወደፊት ተሻግሮ ውጤቱን ማየት ስለሚችል ነው።

በጌታ አመለካከት ወደ ቢታኒያ ሄዶ ከአልካር ጋር የሚኖረው ጉዳይ ልክ ተኝቶ ከእንቅልፋ ከተነሳ ሰው ጋር የሚኖረው እይነት ሆኖ ነው የሚታየው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ይህ ምስጢር ስላልገባቸው ግልጽ አደረገና

“አልካር ሞቷል” አላቸው።

ቀጥሎም “ታምኑ ዘንድ በዚያ አለመኖሪ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል” ቁ. 15 አላቸው።

የዚህ ታሪክ ዋናው ቁም ነገር በእነኚህ ቃላት ይጠቃላል፤ “ታምኑ ዘንድ”። ቀጥሎም እምነት ለስቸገራት ማርታ እንዲህ አላት፤

“ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ። በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳን በሕይወት ይኖራል፤ በእኔ የሚኖር የሚያምንብኝም ከቶ አይሞትም ይህን ታምኛለሽ?” ቁ. 25-26።

“አዎን ጌታ ሆይ ... አምናለሁ” እንዳሉት፤ ጌታ በአጀንዳው ላይ ወደ ሚቀጥለው ነጥብ ሄደ።

የእርሱ አጀንዳ እምነት ነበር። በኋላም ከመቃብሩ አጠገብ ቆሞ ማርታን

“ብታምኚሰ የእግዚአብሔርን ክብር ታያለሽ ብዬ አልነገርኩሽም” ቁ. 40. አላት።

አሁንም አጀንዳው እምነት ነው። አልካር ሞቷል፤ ሰውነቱ ቀዝቅዟል፤ ተቀብሯል፤ ይህ እውነተኛው ነገር ነው። እርሱ ግን ማርታን “አልነገርኩሽም?” ይላታል።

እምነት የሆነውንና የሚታየውን አልፎ በተነገረው ቃል ላይ መጽናትን ይጠይቃል። ከዚያም ጌታ ሁሉም ሊሰሙት አስፈላጊ የሆነ የእምነት ጸሎት ጮክ ብሎ ጸለየ።

“አባት ሆይ ስለ ሰማኸኝ እመሰግናለሁ፤ ሁልጊዜም እንደምትሰማኝ አውቃለሁ፤ ይህ ግን በዚህ የቆመ ሰዎች አንተ እንደላከኝ ያምኑ ዘንድ ነው።” ቁ. 41-42።

የአልአዛር ከሞት መነሳቱ ውጤት ይህ ነበር።

ቁጥር 45 “ከአይሁድ ወደ ማርያም ከመጡት ኢየሱስ ያደረገውን ካዩት አይሁዶች ብዙዎች በአርሱ አመኑ።”

እጠቃለይ ትዕይንቱ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ እግዚአብሔር ያዘጋጀው ሲሆን “ታምኑ ዘንድ” በሚለው ሐረግ ላይ ያተኮረ ነው። እንዳቀደውም በሚገባ ሠራ፤ ደቀመዛሙርቱ አመኑ፤ ማርታ አመነች፤ አይሁዶች አመኑ። አምነት እግዚአብሔርን ያስደስተዋል፤ እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር እንድናምን ይፈልጋል፤ እምነታችንንም ለማሳደግ አጥብቆ ይፈልጋል። የእግዚአብሔር የሥራው ድርሻ እምነታችንን መገንባት ነው እዚህ የምናየው ያንን ነው።

በእምነታችን ውስጥ የኛ የሥራ ድርሻስ ምን ይመስላል? የእኛ ድርሻ እግዚአብሔር የሚለንን ነገር ማድመጥ (ቃሉ ራሚ ሲሆንልን ቶሎ መቀበል ማለት ነው)፤ የሰማነውን ነገር ጥብቅ አድርገን መያዝ፤ ሌሎች ሁኔታዎችና በአካባቢያችን ያሉ ከንዋኔዎች ወደ ሌላ አቅጣጫ ቢገፋፋንም፤ “እምቢ” ብለን የያዝነውን በማጥብቀ አስከፍጻሚው መጠበቅ ነው። ለዚህ ነው እምነት የፈቃድ ጉዳይ ነው የሚለውን ነጥብ የማጠብቀው። ሁኔታዎችና ሰዎች ለእስምሮአችንና ለሰሜታችን በሚያደርጉት ግብ ግብ የያዝነውን እውነት ወይም የተቀበልነውን ቃል ላለመተው ጠንካራ ፈቃድ ይጠይቃል። ይህንን ነጥብ ብደግመው ደስ ይልኛል። እኛ ማመን ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር እንድናምን ይፈልጋል። እምነታችንንም ለማሳደግ በተለያዩ ሁኔታዎች ውስጥ ያሳልፈናል።

10. እምነትና ሥልጣን

ጌታ የሱስ ትልቅ እምነት አላቸው ብሎ የመሰበረላቸው ሁለት ሰዎች ብቻ ናቸው። የመጀመሪያዋ ባለፈው ምዕራፍ ያየናት ከነዓናዊቷ ሴት ነች። ሁለተኛው ደግሞ

አገልጋዩን እንዲፈውሰሉት ጌታን የጠየቀው ሮማዊው መቶ አለቃ ነው። ጌታም ወደቤቱ ለመሄድ ሲሰማማ መቶ አለቃው ይህንን የእምነት ንግግር ተናገረ።

“ጌታ ሆይ ወደቤቱ እንድትገባ የሚገባኝ እይደለሁም፤ ነገር ግን ከዚሁ ሆነህ እንዲት ቃል ብቻ ብትናገር አገልጋዬም ይፈወሳል። እኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች፤ ለእኔም የሚታዘዙኝ የበታችኛ አሉኝ፤ ከእነርሱም እንዲን ሂድ ብለው ይሄዳል ሌላውን ና ብለው ይመጣል። አገልጋዬንም ይህን አድርግ ስለው ያደርጋል” ማቴዎስ 8፤ 8-9።

መቶ አለቃው ጌታን ሲያደርግ አይቶ ከእግዚአብሔር የሆነ ሥልጣን እንዳለው ተገንዝቦ ነበር። በዚህ ንግግሩ ጌታ ተደንቆ እንዲህ አለ፡

“እውነት አላችኋለሁ፤ ከእስራኤል መካከል እንኳን እንዲህ ያለ እምነት ያለው አንድ ሰው እንኳን አላገኘሁም” ቁ. 10።

በኃይልና በሥልጣን መካከል ያለውን ልዩነት እናውቃለን? ኃይል ብርታት ሲሆን ሥልጣን ብልሃት ነው። ጠመንጃ ወይም ሽጉጥ የደገነባችሁ ሰው አድርጎ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በዚያን ጊዜ በእናንተ ላይ ኃይል አለው። ዩኒፎርም የለበሰ ፖሊስም አድርጎ ያላችሁን ታደርጋላችሁ፤ ምክንያቱም በእናንተ ላይ ሥልጣን አለው።

ብዙዎቻችን እግዚአብሔር ኃይል እንዳለው እናውቅ ይሆናል። ግን እግዚአብሔር ያንን ኃይሉን እኛ እንድንጠቀምበት ለእኛ የሰጠንን ሥልጣን የምንገነዘብ ጥቂቶች ነን። ጌታ የሱስ በኃይልም በሥልጣንም ነበር ያገለገለው።

ሥልጣን ሁለት መነሻዎች አሉት። የመጀመሪያው እኛ ስለ ክርስቶስ ባለን እውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። ስለ ክርስቶስ ማንነት ያለን እውቀት አያደገ ሲሄድ፤ ክርስቶስ በሠራውና በሚሰራው ሥራ ላይ ስናተኩር፤ የሥልጣናችን ልክ ከፍ እያለ ይሄዳል። የሥልጣን ሌላው መነሻ ደግሞ እኛ በክርስቶስ ማን መሆናችንን እየተረዳን ስንሄድ

የሚመጣ ነው። እርሱ የሰጠን ተልዕኮ ምን እንደሆነ ሰንገንዘብ፤ የእርሱንም ትዕዛዛት ለመፈጸም በምናወጣቸው እቅዶች ውስጥ ሥልጣናችን እያደገ ይሄዳል።

በአጭሩ

አምነት መንፈሳዊ ክስተት ነው። አምነት ከእኛነታችን፣ ከሰብዓዊነታችን የበለጠ ክስተት ነው። እግዚአብሔር ቃሉን በሕይወታችንም ሆነ በሁኔታችን እውነት አድርጎ ሲያመጣው (ሬማ ሲያደርገው) የሚቀሰቀሰው መንፈሳችን የሚረዳው ክስተት ነው። ጌታ የሱስ የማይታየውን አባቱን በምድር ላይ በሥጋ እንደገለጠው፣ የማናየውን ነገር እውነት የሚያደርግልን ክስተት ነው። ፍቅሩንና ኃይሉን እንዲሠራ የሚያደርገው ክስተት ነው።

በሚቀጥለው ምዕራፍ አምነታችንን በሥራ የምንገልጥበትን ተግባራዊ ዘዴዎችንና ሞዴሎችን እናያለን።

ምዕራፍ አራት

ተግባራዊ ዘዴዎችና ሞዴሎች

“አምነታችንን የሚያቅደው እግዚአብሔር ነው” የሚለውን አባብ በመድገም ይህንን ምዕራፍ መክፈት አወዳልሁ። የሚሠራ አምነት እንዲኖረን እኛ ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር ይፈልጋል። ምክንያቱም የኛ አምነት እየጨመረ በሄድ ቁጥር እርሱ ለሕይወታችንና ለሁኔታችን የበለጠ ለማድረግ ቀላል ይሆንለታል። አምነታችንን የሚጀምረው እግዚአብሔር ሲሆን፣ አምነታችንን በሚያሳድጉ ድርጊቶች መሠማራት ግን የኛ ፋንታ ነው። ይህንን ማድረግ የምንችልባቸውን በርካታ ዘዴዎች በዚህ ምዕራፍ እናያለን። አስቀድመን ግን ሰንካላ (negative) አምነቶችን እናጋልጣቸው።

1. ሰንካላ አምነቶች

ሰው ሁሉ አምነት አለው፤ አምነት የሌለው ሰው የለም። ጥያቄው እንግዲህ አምነትን እንለማመዳለን ወይ የሚል ሳይሆን የምንለማመደው አምነት ምን አይነት ነው የሚለው ነው። ጠንካራ አምነት አለ፣ ደካማ አምነት አለ፣ የሚሠራ አምነት አለ፣ የማይሠራ አምነት አለ፤ ቅን (positive) አምነት አለ፣ ሰንካላ (negative) አምነት አለ። ሰንካላ አምነት ማለት አይሳካም፣ ይበለጣል፣ የሚል አምነት ነው። መጥፎ ነገር ይሆንብኛል ብዬ ካመንኩ፣ የዚያ መጥፎ ነገር የመሆን አድሎ ይጨምራል። ለዚህ ነው የእግዚአብሔር ቃል “አይዟችሁ” “አትፍሩ” እያለ የሚመክረን። ፍርሀት ሰንካላ አምነትን ያመጣል። ጌታ የሱስ በማርቆስ 4 የዘረውን ምሳሌ ከተናገረ በኋላ

“ስለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ” ቁ. 24 አለቸው።

ልባችን መልካሙን አፈር አይነት ከሆነ የእግዚአብሔር ቃል ይተከላል፣ ይበቅላል፤ ብዙ ፍሬ ለፍርቶ ለአዝመራ ይደርሳል። ግን ይህ ልባችን የሰይጣንንም ቃል ተቀብሎ፣ አብቅሎ እንዲያፈራ የማድረግ ችሎታም አለው። በሚቀጥሉት ምዕራፎች ይህንን

አሳብ በሰፊው እናየዋልን፤ ለአሁኑ ግን እንደንይዘው የምፈልገው አሳብ ሰይጣን ቃሉን በሚዘራበት ጊዜ አላማው ቃሉ በውስጣችን ተተክሎ ብዙ ፍሬ እንዲያፈራ ለማድረግ መሆኑን ማወቅ ነው። ልብ አድርጉ መልካም አፈር የተዘራበትን ሁሉ ነው የሚያበቅለው።

ሰለ በሽታ አንዳንድ አስደናቂ አውነቶች አሉ። አንዳንዴ ጠዋት ሰነቃ አንዳንድ ለውጦች በራሴ ላይ ካየሁ፣ ለምሳሌ የጉሮሮ መድረቅ፣ ትንሽ የራስ ምታት፣ ደጋግሞ ማሰነጠስ ካጋጠመኝ “ሊያመኝ ነው መሰለኝ” የሚለው አሳብ ይመጣብኛል። ያንን አሳብ ተቀብቼ ካስተናገድኩት አታመማለሁ። ምክንያቱም ያልሰለጠነኩበትን ሙያ ወስጄ በምልክት ብቻ ተመርኩገዬ፤ ሰይጣን የወረወረልኝን ሰንካላ እምነት ተቀብቼ ያ ሰንካላ እምነት በውስጤ አድኅ እንዲያፈራ አድል አሰጠዋለሁ። ነገር ግን ምልክቶቹን በዚህ ሳልተረጉም ብድግ ብዬ ወደ ዕለት ተግባራ ከሄድኩ ከጥቂት ጊዜ በኋላ የሕመሙ ነገር ትዝም አይለኝ። አንዳውም ያ ስሜት ሲሰማኝ ሰይጣንን በግልጽ ጮክ ብዬ እገስጸለሁ፤ “የበሽታ ስሜትና ምልክት ሁሉ፣ በሀሳቤም ልትታመም ነው እያሉትሁ የምትመሰክሩ መናፍቅት ሁሉ በየሱስ ስም ከኔ ራቁ” አላቸዋለሁ። እንዴት ያለ አስደናቂ ውጤት እንደምታገኙ አሳባችሁ ይቅመሰው። ሰንካላ እምነት ተቃዋሚ ነው፤ ይዋጋናል፤ አንድ የእግዚአብሔር ሰው በመጽሐፋቸው ያስቀመጡት ታሪክ ትዝ ይለኛል። ኖርማ ስለተባልች ሴት እንዲህ ብለው ጻፉ።

ስሟ ኖርማ ነው። ኖርማ በወጣትነት አድሜዋ በሞት ስለተለየችን እርሷን ቀብረን መመለሳችን ነው። ኖርማ ሞትን በጣም ትፈራ ነበር። ከፍርሃቷ የተነሳ “ሞት” የሚለው ቃል እርሷ ባለችበት አካባቢ እንዲነሳ እንኳን አትፈልግም። ቃሉ ያስጨንቃታል፤ ያቀነጠንጣታል “ያንን ቃል አትጥሩ” ብለ ትቆጣለች። “ያንን ቃል” ትላለች እንጂ “ሞት” ብለ እንኳን ለመናገር አትደፍርም። እኔ እንደሚመስለኝ ፍርሃቷ ራሱ ለሞት ባያደርሳት እንኳን ጊዜውን ያጣደፈው ይመስለኛል። ስለ ሞት ያለት ሰንካላ እምነት አመለካከቷን ሁሉ ስለቀየረባት “ቶሎ እሞታለሁ” የሚለውን አሳብ በውስጧ አሳድጋዋለች። አድሜዋ ገና ወደ ሰላሳዎቹ መግባቷ ነበር። የሳይኮሎጂ ባለሙያዎች ይህን አይነቱን ክስተት “ራሱን ወደ ፍጻሜ የሚያመጣ ትዝቢት” (self fulfilling prophecy) ይሉታል። ሲተነትኑትም ሰዎች

በአንድ አሳብ በጣም ከመያዛቸው የተነሳ ነገሩ እንዲፈጸም ራሳቸው ባያውቁት እንኳን ይገፋታታል።

ይህ መተት ወይም ምትሃት አይደለም፤ እምነት ነው እንጂ። እምነት የበለይ የሆነው በኛ ላይ እንዲሰለጥን ሥልጣን ይሰጠዋል። በሕይወታችን የበለይ የሆነው እግዚአብሔር ከሆነ ለኛ ለመልካም ይሠራልናል። በሕይወታችን የበለይ የሆነው ሰይጣን ከሆነ ሊያበላሽብንና ሊያሳዝንን ይሠራል። ሰይጣን ግን የእግዚአብሔርን ያህል ኃይል የለውም። እግዚአብሔር ደግሞ የነፃ ፈቃድ ስለ ሰጠን በእርሱና በሰይጣን መካከል ያለውን ምርጫ ለኛ ትቶታል። ሀሳባችንን ወይም ቀልባችንን (attention) እንዲይዝ የፈቀድንለት ያ በኛ ላይ ይሰለጥናል። ይህንን አሳብ ከሚገባው ትርጉም በላይ ትርጉም ልንሰጠው አይገባም። ስለዚህ አያንዳንዱን የደረሰብንን መጥፎ ነገር ሁሉ ወስደን ትክክለኛ ያልሆነ እምነት ውጤት ማድረግ አይገባንም። ለመጥፎ ነገር መድረስ ሌሎች ብዙ ምክንያቶች አሉ። ለምሳሌ መንፈሳዊ ውጊያ የብዙ መጥፎ ነገሮች መነሻ ምክንያት ሊሆን ይችላል። መንፈሳዊ ውጊያ ለርግማን፣ ለፈተና፣ ለተቃውሞ፣ ለክስ፣ ለትስቀልና፣ በጠላት ለመታለል መነሻ ምክንያት ይሆናል። ሰንካላ (negative) ነገሮች ያለንን ቅን እምነት ለመቃወምና እንዳንለማመዳቸውም ለማድረግ ነው የሚጥሩት። በሌላው በኩል ደግሞ እግዚአብሔር ሰይጣንን ለሁል ጊዜ አሸናፊ እንዲሆን ይፈቅድለታል ብለችሁ አታስቡ። የኖርማን ታሪክ መጨረሻውን እንዲህ ብለው ነው የጻፉት።

ኖርማ የሞተች ዕለት ሆስፒታል ውስጥ አጠገቧ ነበርኩ። ሐኪሞቹ እንዲህ ብለው አጫወቱኝ “ኖርማ ከቀናት በፊት ትሞት ነበር። ነገር ግን ለመሞት በተቃረከች ጊዜ ሁሉ ከፍርሃቷ የተነሳ ተሸማቃ ወደውስጧ ስለምትገባና ስለምትደበቅ መሞቷ ይቀርና መስቃየት ብቻ ይሆናል የሚደርስባት።” በመጨረሻ ጊዜው ከሌሊቱ ስምንት ሰዓት (2 AM) ነበር። ቀስ ብዬ ጠጋ አልኩና “ኖርማ በሚቀጥለው ጊዜ ሞት ጫፍ ላይ ስትደርሺ እርሱን አሻግረሽ ተመልክቼና ከዚያ ወዲያ ያለው ማን መሆኑን አደ” አልኳት። ከግማሽ ሰዓት በኋላ አንደገና ሰውነቷ መሸማቀቅ ጀመረ፤ ፍርሃቷም በፊቷ ላይ ይነበብ ነበር። የዚያን ጊዜ “ኖርማ! ቀና ብለሽ ተመልክቼ” ብዬ በኃይል ተናገርኳት። ልክ ያንን ማድረግ ስትጀምር የፊቷ ገጽታ መለወጥ ጀመረ። ከሞት

ባሻገር ጌታ የሱስ ሰላላ ሞት የሚያስፈራ አልሆነባትም። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሕይወቷ አለፈ። በፊቷ ላይ ግን ውብ የሆነ ፈገግታ ነበር። በሕይወትዋ መጨረሻ ሞት ለባ ወደ ሕይወት የመሸገሪያ በር መሆኑን የተረዳች ይመስላል።

ሰንካላ አምነት አንድንላማመድ ሰይጣን እየሞከረ ለመሆኑ ዋናው ምልክታችን ፍርሃት ነው። በበሽታ ፍርሃት ሲያስፈራራን አኛም መፍራት ስንጀምር በፈቃዳችን በሽታን እየመረጥን ነው ማለት ነው። የድህነት ፍርሃት አንዲይዘን ከፈቀድንለት፣ ለሰይጣን ኃይላት የገንዘቢንና የንብረቱን ነገሮች እንዲቆጣጠሩ ፈቃድ መስጠቴ ነው። አይሳካልንም የሚል ጭንቀት እንዲወጥረኝ ካደረግሁ የሰይጣን ኃይላት ለውድቀቴ እንዲሠሩ በር እየከፈትኩለቸው ነው። ለዚህ ነው ጭንቀት ራሱ በመጽሐፍ ቅዱስ ኃጢያት ሆኖ የቀረበው። ጭንቀት እግዚአብሔር በቃሉ የገባልንን ተስፋ ማፍረስ ነው፤ ጭንቀት እግዚአብሔር አይቻልም ወይም ታማኝ አይደለም ብሎ ጮክ ብሎ የሚናገር ሁኔታ ነው። ጭንቀት የእግዚአብሔርን አምላክነት በመጠራጠር ሌላ ከርሱ የበለጠ ክፉ ኃይል በላያችን ስልጥኗል ብሎ መቀበል ነው።

የብዙዎቻችን ምክንያት “ከቁጥጥሪ በላይ ነው፣ ስሜቴ እንደዚያ ሲሆን ምንም ለደርገው አልቻልም” የሚል ይሆናል። ይህ አነጋገር እውነትነት አለው። በምዕራፍ 2 እንዳየነው ሁል ጊዜ ስሜታችንን ሙሉ ለሙሉ መቆጣጠር እንችልም። ነገር ግን ፈቃዳችንን መቆጣጠር እንችላለን። ድርጊታችን ደግሞ ፈቃዳችንን ነው የሚከተለው።

ሰለዚህ ስሜታችንን ፍርሃት እንቅ አድርጎ ቢይዘውም ድርጊታችንን ግን መቆጣጠር ያስፈልገናል። ፍርሃት ይሰማናል፤ በፍርሃት ግፊት ግን ምንም ማድረግ የለብንም። ሰንካላ አምነት የምንለማመደው በፍርሃት የተያዘው ስሜታችን የፍርሃት ድርጊቶችን ማድረግ ሲጀምር ነው። እግዚአብሔርን ከሰማነው ለመንፈሳችን ይናገራል። “አታድርገው፣ ከዚህ ውስጥ አወጣህለሁ፣ ለፍርሃት እምቢ በለው፣ እኔን ለመተማመን ወሰን” ይለናል። በዚህ እውነተኛ መንፈስ ድርጊት ስንጀምር የፍርሃት ስሜት እየለቀቀን ይመጣል፤ እንዳንደ እንዳውም በውሳኔው ደረጃ ብቻ ፍርሃት ይሸጣል።

የሚያስፈራችሁ ምንድነው? በሽታ፣ እርባት፣ የትዳር መፍረስ፣ ውድቀት፣ አለመሳካት፣ አደጋ፣ አምቢ መባል፣ ሱስ፣ ግድያ፣ ወንጀል፣ ሥራ ማጣት፣ ክምንወዳቸው መለየት፣ ወይስ በምንወዳቸው ላይ መጥፎ ነገር ይደርሳል ብሎ መፍራት? በእነዚህ ነገሮች መፍራት የለባችሁም የሚል ብያኔ ለማስተላለፍ አይደለም ይህንን ጥያቄ ያነሳሁት። እግዚአብሔር ያውቃል በአንድ ጊዜ ወይም በሌላ በዚህ ዝርዝር ውስጥ ካሉት ጭንቀቶች እንዳንዶቹ ብቻ ሳይሆኑ ብዙዎቹ ነገክተውኛል። እግዚአብሔር ግን መልካም ነው። በቀስታ በጊዜ ውስጥ እርሱ እኔን ሊያስፈራራኝና ሊያስጨንቁኝ ከሚችሉ ነገሮች ሁሉ በላይ እንደሆነ አሳይቶኛል። ከእነዚህ ነገሮች ነፃ ወጥቻለሁ ማለቴ አይደለም፤ ወይም ከመረዳቴ መጠን የተነሳ ጥያቄ ሁሉ ተመልሶልኛል ማለቴም አይደለም። ግን ከጭንቀቴና ከፍርሃቴ የተነሳ የጠላት ኃይላት በሁኔታዬ ላይ እንዲሠለጥኑ በማድረግ ይቅርታ መጠየቅን ተምራለሁ። በእርሱም መተማመን እንዳለብኝ አውቃለሁ።

2 . ምስጋና

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ እንዳንድ ጥቅሶችን በትክክል ማንበባችንን ብቻ ሳይሆን መረዳታችንን እርግጠኛ መሆን አለበን። ለምሳሌ

ኤፌሶን 5:20 “እግዚአብሔር አብን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር ሁል ጊዜ አመስግኑ”

ጥቅሱ የሚለው ስለ ሁሉ ነገር ሲሆን ብዙዎቻችን በአሳባችን የምንረዳው ግን ስለ ሁሉ መልካም ነገር መሆን አለበት ብለን ነው። እንዳለማ ብንተረጉመው ስለ መጥፎውም ነገር እግዚአብሔርን አመስግኑ ማለት ይሆናል። የኤፌሶንን መልዕክት የጻፈው ሐዋርያው ጳውሎስ የክፉ ነገር መነሻ እግዚአብሔር ነው ብሏል ማለቴ አይደለም። እግዚአብሔር ግን በሁሉ ነገር ላይ (በደኑም በክፉም) የበላይነት አለው። በሌላው መልዕክቱ ላይ ደግሞ ጳውሎስ እንዲህ ብሏል፤

“እግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ እንዲሠራ እንደሚደግግላቸው እናውቃለን” ሮሜ 8:28።

አግዚአብሔርን መተማመን ይገባል፤ በሁሉ ነገርም አግዚአብሔርን መተማመንም እንችላለን። አግዚአብሔርን ለመተማመናችን ትልቁ መግለጫ ደግሞ ማመስገን ነው። በዚህ ሁኔታ ስንሆን “ጌታ ሆይ አመሰግንህለሁ” የሚለው ትንሽ ሐረግ ምን እንዳጠቃለለ ታውቃለችሁ?

- ሀ. አግዚአብሔር የሁሉ የበላይና ተቆጣጣሪ መሆኑን
- ለ. አግዚአብሔር ሰይጣንንም እንኳን እንዲሠራ ይፈቅድለታል፤ ምክንያቱም ሰይጣን የሚሠራውን ክፉ ነገር አርሱ በበለጠ መልካም ነገር እንደሚለውጠው ስለሚያውቅ
- ሐ. አምነት አግዚአብሔርን እንዲሠራ የሚፈታው መሆኑን መገንዘብ
- መ. አግዚአብሔርን ለሚወዱትና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ነገር ሁሉ ለበጎ እንደሚሠራ ማወቅና፤ እንደ አሳቡም መጠራት ማለት አርሱን መተማመን እንደሚጨምር ማወቅ
- ሠ. “አመሰግንህለሁ” ማለት የአምነት ድርጊት መሆኑን መገንዘብ
- ረ. ስለመጥፎ ነገር የማመስገን ስሜት የሚኖረው የለም። ነገር ግን ማመስገንን መፍቀድ ይቻላል። በዚያን ጊዜ አግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንዲቀይር እናደርገዋለን፤ ዘማሪው “በምስጋና ድል ይገኛልና” ያለው ይህንን ተረድቶ ይመስላል።

ይህንን ነገር እኔ በራሴ ሕይወት ተለማምጄዋልሁ። በተለይ ስሜቴ መጥፎ ነገር ሲነግረኝ ፈቃዴ ግን ድርጊቴን ወደ መልካም እንዲለውጠው ማድረግን ተለማምጄልሁ።

ዘመኑ በፈረንጆች አቆጣጠር 2004 ነበር። አገሩ ኢራክ ቦታው ደግሞ ደቡባዊዋ ከተማ ባስራ (መጽሐፍ ቅዱስ ባሶራ ብሎ ነው የሚጠቅሳት) ። ጊዜው የአሜሪካና የሌሎች ተባባሪ አገሮች ኃይላት አገሪቷን ከሳዳም ሁሴን አገዛዝ ነፃ እንወጣለን ብለው የወረሩበት ክፉ ጊዜ ነበር። እኔ በሥራ ምክንያት በዚያን ጊዜ ባስራ ነበርኩ። ተቃዋሚ ኃይሎች ደግሞ የወራሪ ኃይሎች ያሉበትን ቦታ በሮኬት በተወረወረ በሮምብ

(Rocket Proppelled Grende (RPG)) ያጠቁ ነበር። የነበርኩበትና በወራሪ ኃይሎች የተያዘው የባስራ ቤተ መንግስትም አልፎ አልፎም ቢሆን ይመታ ነበር። ሆኖም ያን ያህል አሳስቦኝ አያውቅም ነበር።

አንድ ቀን ግን ድንገት በፍርሃት ተሞልቷል። ለሥራ ግቢው ወስጥ በመኪና አያተዘዋወርኩ ነበር። ከዚያ በአሳቤ “አንድ ነገር ብሆን ባለቤቴና ልጆቼ ምን ሊሆኑ ነው” የሚል ፍርሃት ያዘኝ።

“ለምን ራሴን እዚህ ነገር ወስጥ አስገባሁ? በየጊዜው ቦምብ ነው፤ በየጊዜው ቦምብ መጠለያ (Banker) ግቡ ነው፤ የሳይረኑ ድምጽ ራሱ ያስፈራራል” እያልኩ ፍርታቴን አሳድገው ጀመር። ሰይጣን ደግሞ ያንን ፍርሃቴን ወስዶ የበለጠ አጎለበተው። “ከዚያ ከግንቡ ውጪ ሆነው የሮኬት ቦምብ ቢተኩሱ ቢሮህን ወይም መኝታ ቤትህን መምታት ይችላሉ” እያለ ፍርሃቴን ያራግበው ጀመር። እንዲያውም አያባባሰው መጣ፤ “አሁን እኮ የተተኮሰ ቦምብ ወደ እዚህ አየመጣ ሊሆን ይችላል፤ ምናልባትም እዚህ መኪና ወስጥ ቁጭ እንዳልክ . . . ” የሚል ስሜት ሲነሳብኝ መኪናዬን ካቆምኩበት ቦታ ማንቀሳቀስ ጀመርኩ። ፍርሃቴ እያስጨነቀኝ ሲሄድ በአሳቤ

“በኃይልህ ጩኸ አትቆጠብ ድምፅህን እንደመለከት አንሣ” ኢሳይያስ 58፣1 የሚለው ጥቅስ መጣልኝ።

በዚያን ጊዜ ነው ራሴን አስከሚያስደነግጠኝ ድረስ “ጌታ ሆይ” ብዬ ጮሁኩ። እዚያም ለኔ ግልፅ በሆነ ሁኔታ፤ በድምፅ አይደለም፤ በሚታይም ነገር አይደለም ግን በውስጤ “ሰይጣን እየፈተነህ እኮ ነው” የሚል አውነት ተገለጸልኝ። የቀድሞ ፓስተራ መጋቢ ሰይፋ ከበደ ካስተማረኝ ብዙ ነገሮች እንዲሁ ሰይጣንን መገሰፅ ነው። ጥሩ አድርጌ ሰይጣንን በሥልጣን ከገሰፅኩ በኋላ አግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ፤ ስለ ባለቤቴና ስለ ልጆቼ፤ ስለ ጥበቃውና ስለ እንክብካቤው እያመሰገንኩ ሰሄድ በውስጤ ትልቅ ደስታና ሰላም ሞለኝ።

ከጥቂት ጊዜ በፊት የነበረኝን ሁኔታ ሳስበው በጣም አሳቀኝ።

ሰሜታችን ያን ዕለት የኔ ሰሜት ወዲያው እንደተለወጠ ቶሎ አይለወጥ ይሆናል። የአንዳንዶቻችን ሰሜት አምቢ ሊለን ወይም ሊታገለን ይችላል። ቁም ነገሩ ግን ፈቃዳችን ለሰንካላው አምነት ሳይበገር ትክክለኛውን አምነት መምረጡ ላይ ነው። ባይሰማንም እንኳን ሰይጣንን መገሰጽና አግዚአብሔርን ማመስገን መቻል አለብን። ይህም ማለት፤

ያልተሰማችሁን መልካም ነገር ተሰምቶኛል በማለት አግዚአብሔርን ለማግባባት መሞከር ማለት አይደለም።

ለአግዚአብሔር ሰሜታችሁን በግልጽ ንገሩት፤ “እኔ የሚሰማኝ እንዲህ እንዲህ ነው፤ ግን እንተ ወደ መልካም እንደምትለውጠው አምናለሁ” በሉት።

አግዚአብሔርን አመሰግኑት።
ደጋግማችሁ አመሰግኑት።

ሰሜታችሁ ሌላ ቢልም በፈቃዳችሁ ደጋግማችሁ አመሰግኑት፤ ሊዘገይ ይችላል። ጌታ ግን በሰዓቱ ያስተካክለዋል። ለተወሰነ ጊዜ (ምናልባት ለአንድ ሳምንት) በምትጸልዩበት ነገር ውጤት ላይ ማተኮር ትታችሁ ምስጋና ላይ ብቻ አተኩሩ። ያ ጊዜ ካለፈ በኋላ ነገሩን የምትጸልዩበትን ነገር እንደገና ገምግሙት፤ አርግጠኛ ነኝ ለውጥ ይኖራል፤ ለውጡ ወይ በምትጸልዩበት ነገር ላይ ወይ በእናንተ አመለካከት ላይ ሊሆን ይችላል።

3. ድርጊት

አምነት ድርጊት ነው ብለናል። በሰዋሰው የንግግር ክፍል ስም (noun) ሳይሆን ግሥ (verb) ነው ለማለት ነው። አምነትን እንዲህ ከተረዳነው ታዲያ ያ የአመንበት ነገር እንደሆነ ቆጥረን ድርጊታችንን በዚያ አንጻር ማከናወን እንጀምራለን። ባለቤቴ ኤልሳቤጥ የመጀመሪያ ልጃችንን እርጉዝ በነበረችበት ጊዜ ክፍሉን ስታመቻች፤ አልጋውን ስትሠራ፤ ቤቱ ሲዘገጃጅ የምትወሰደው የአምነት እርምጃ ነበር። ያ ብቻ ሳይሆን “ልጄ ይህን ቀለም አይወድም፤ መለወጥ አለበት” ብላ ሌሊት ከእንቅልፌ ትቀሰቅሰኝ ነበር። “እሺ” ብላትም እርግጠኛ ለመሆን እንደገና ትቀሰቅሰኝ ነበር።

ይህ የእናቶች ሁሉ ታሪክ ነው። ቁም ነገሩ ግን በሌለውም ነገር ላይ የአምነታችን እርግጠኝነት በተመሳሳይ ድርጊት መገለጥ አለበት። አምነት የአግዚአብሔር ፈቃድና የአግዚአብሔር መሪነት ባለበት ነገር ላይ ነው የሚሠራው። የመቶ ሺ ብር ደሞዘተኛ የሚሊዮን ብር ሞርጌጅ ቢገባና አምነቴን በሥራ መግለጹ ነው ቢል የራሱን ፈቃድና ፍላጎት ከአግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንዳያደባልቅ ወይም እንዳያምታታ መጠንቀቅ አለበት።

አግዚአብሔር ኦብረሃምን በካራን ባናገረው ጊዜ ኦብረሃም ያገኘው መመሪያ ሁሉ ከአግዚአብሔር እንደሆነ አምና ነው ማድረግ የጀመረው፤ አግዚአብሔር አደርጋለሁ ያለውን ሁሉ እንደተደረገ ተቀብሎ ነው የራሱን ድርጊት የቀጠለው። ያደረገው ድርጊት ደግሞ ትንንሽ ውሳኔዎች ብቻ ሳይሆኑ የሕይወቱን አቅጣጫ በሙሉ የቀያየረው ድርጊት ነው። አግዚአብሔር እኛንም የሕይወታችንን ሂደት ወደሚለውጥ አቅጣጫ ይመራን ይሆናል። ግን እንዲህ አይነቱ ሰርነቀል መመሪያ አግዚአብሔርን በሚገባ ማዳመጥ ከተለማመድን በኋላ የሚመጣ ነው።

አምነትን መለማመድ ስንጀምር በአንዳንድ ነገሮች ላይ ቶሎ የማድረግ እርምጃ መውሰድ ያስፈልገናል።

1ኛ ዮሐንስ 1፡9 “ኃጢአታችንን ብንናዘዝ ኃጢአታችንን ይቅር ሊለን ከአመጸ ሁሉ ሊያነጻን አርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው” ይላል።

በላዚህ አንዱ ቶሎ ማድረግ የሚገባን የአምነት ነገር፤ ኃጢአታችን ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንድትባለልን እርግጠኞች ሆነን፤ እንደዚያ መኖር መጀመር ያስፈልገናል።

ሁሌ እትኮራመት ደስታ እንዲህ አይደለም
ባንታ (በንቺ) ውስጥ ካለው የሚበልጥ የለም

ይህ የድሮ መዝሙር ብዙ ትርጉም አለው። መመፃደቅ አይደለም፤ ለእኛ ሕዝብ በተለይ ራሱን ዝቅ አድርጎ እንደ ኃጢአተኛ መመልከት ትሁት እንደ መሆን ከሚቆጠርበት ዳራ (Background) ለመጣን ራሱን እንደ ጸድቅ ማየት ያስቸግረናል። ይህንን ልምምድ ስንለማመድ ግን የተለየ አመለካከት በሌላችን ይሰጠናል፤ ባለፈው

በሆነው ሁሉ ራሳችንን ይቅር ለማለት በር ይከፍትልናል። የብዙዎች የረጁም ጊዜ ትግል ራስን ይቅር አለማለት ነው። ስሜት አምነትን ይከተላል። ስለዚህ ስሜታችን እንዲከተል አምነታችንን መለማመድ አለብን። በታዛዥነት የምናደርገው የአምነት ድርጊት ለስሜት መከተያ አውራ ጎዳና ይከፍትላታል፤ ከድርጊት ወደ ስሜት ማለፍ ቀላል አርምጃ ቢመስልም ነገር ግን እስቸጋሪ ሞዴል ነው። ምክንያቱም አንዳንድ ስሜት የራሱ የሆነ አሳብ አለው።

ሌሎችንስ ይቅር ማለት አንዴት ይቻላል? ይህንኑ ሞዴል መከተል ነው ዘዴው። ሙሉ ለሙሉ ይቅር እንዳልናቸው በድርጊትና በቃል ስንገልጽላቸው፤ ስሜትም ይከተላል። አርማጥ ለመጀመሪያ ጊዜ ስሜት ያንገራግር ይሆናል። ግን ያ መጠቃታችን ወይም መጎዳታችን ትዝ ባለን ቁጥር “ይቅር ብዬ አልፈዋለሁ፤ ተመልሼ አዚያ ውስጥ አልግባም” ብለን ለስሜታችን በመንገር የበደሉንን መልስን ለመበደል በውሳኔ “እምቢ” ማለት ነው። ምስክርነታቸው ይህንን ነጥብ የሚያጎላ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። በተደጋጋሚ ይቅርታ ማድረግን ሲለማመደዱ ስሜታቸው ወደ ይቅርታ የመምጣቱ ፍጥነት እየጨመረ ይመጣል።

በመንፈሳዊ ትርጉሙ አግዚአብሔርን መጠበቅ እያደረጉ የሚሆን አንጂ እጅን አጣጥፎ መቀመጥ አይደለም። መጠበቅ የተሻለ የሥራ በር እስኪከፈት ድረስ አነስተኛ ሥራ መሥራት ሊሆን ይችላል። ያንን የምንሠራውንም ሥራ በሙሉ ልብና በተከፈተ አዕምሮ ማድረግን ያጠቃልላል፤ ማድመጥና መመልከትንም ይጨምራል፤ ምናልባት መልሳችን በዚያ ውስጥ ሊሆን ይችላል። ከአግዚአብሔር የምንጠብቃቸውን ብዙዎቹን ነገሮች መልሳቸውን የምናገኘው በደረጃ ነው። ጥያቄያችንን እንደ ካቀረብን ጉዳያችን በአግዚአብሔር ዙፋን ሥር እንደተቀመጠ መቁጠር እንችላለን። በጸሎት ወደ አግዚአብሔር ስንቀርብ፤ እርሱ ደግሞ ልናደርገው የሚያስታውሰን ነገር እንዳለ መገንዘብ ያስፈልጋል። አንዳንድ ከምንጠብቀው ነገር የተለየ ሌላ ነገር እንድናደርግ ይፈልግ ይሆናል። ለምሳሌ የጠየቅነው ስለምናውቀው አንድ ሰው ደህንነት ከሆነ፤ አልፎ አልፎ ለዚያ ሰው ልናደርገው የሚያስፈልገንን ይጠቁመን ይሆናል። ዋርነት ማሳየት፤ ትንሽ ኖት ለሰውዬው መተው፤ በጸሎት ላይ ጊዜ ወስደን ስለዚያ ሰው መማለድ፤ የማበረታቻ ቃል ለዚያ ሰው መስጠት፤ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ

ጥናት መጋባዝ እና የመሳሰሉ ድርጊቶችን ያስደርገን ይሆናል። እነዚህ ነገሮች ሁሉ በመጠበቅ ጊዜ ያሉ ቢሆኑም ለዋናው ጸሎታችን መልስ ደግሞ ቁልፍ ሊሆኑ ይችላሉ። መጠበቅ ማለት አግዚአብሔር ስምቶኛል ብሎ መወሰንና ለጥያቄዬም ተገቢውን መልስ ይሰጠኛል ብሎ ማመን ነው። መጠበቅ አግዚአብሔርም ከሚያስፈልገው ጊዜ በላይ እንደማያስጠብቅ ማመን ነው። እርሱም ፈቃዱን እንዲፈጽም ጊዜና ቦታ መስጠት ማለት ነው። መጠበቅ መልሳችን ምን እንደሆነና መቼ እንደሚሆን ከእኛ የበለጠ እርሱ ያውቃል ብሎ ማመን ነው። ዘሩን የዘራ ገበሬ በየሳምንቱ የዘሩን ሁኔታ ለማወቅ እየቆፈረ ለማየት ቢሞክር ጥሩ ምርት አይኖረውም። ነገር ግን ዘሩ ተደብቆ በማይታይበት፤ ሞቶ በሚበሰብሰበት ጊዜ እንኳን ይሆናል ብሎ አምና በትዕግስት ይጠባበቃል።

4. መስማት

ጌታ የሱስ ክርስቶስ በምድር በነበረ ጊዜ የአሠራር ሞዴሉን እንዲህ ብሎ ነው የገለጸው፡

“አውነት አላችኋለሁ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ክራሱ ምንም ነገር ሊያደርግ አይችልም” ዮሐንስ 5:19። ኃጢያት የሌለበት፤ ሁሉን አዋቂ፤ ሙሉ ጤነኛ፤ እጅግ ብልህ የሆነው የአግዚአብሔር ልጅ ይህንን ካለ በኋላ ደግሞ ስለ እኛ ሲናገር

“ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም” አለ። ዮሐንስ 15:15

አግዚአብሔርን መስማት አለታዊ ትኩረታችን መሆን አለበት። ይህ ደግሞ የችሎታ ጉዳይ ሳይሆን የአመለካከት ጉዳይ ነው። አግዚአብሔርን መስማት እንደሚያስፈልገን እናውቃለን? በራሳችን ዕውቀትና ጥበብ ብቻ በመተማመን በልምምዳችንና በፈጠራ ችሎታችን ብቻ ተደግፈን እንቆማለን የምንል ከሆነ አግዚአብሔርን መስማት እንደሚያስፈልገን ገና አላወቅንም ማለት ነው። የራሳችሁ ዕውቀትና ብልህነት አልበቃ ካላችሁ ወይም የትም ካላደረሳችሁ አግዚአብሔርን መስማት እንድትለማመዱ እበረታታችኋለሁ።

አግዚአብሔርን መስማት እኮ የምንገምተውን ያህል ከባድ አይደለም። በመጀመሪያ የጥምና ጊዜ በራሳችን መውሰድ መለማመድ ያስፈልገናል። እነኚህን ደረጃዎች አንከተል፤

- ሀ. በፀጥታ ልትሆኑ የምትችሉበትን ቦታ ምረጡና ተቀመጡ፤ ጋደም በሉ ወይም ተንበርክኩ፤
- ለ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁ በአጃችሁ ወይም በአጠግባችሁ ይሁን፤
- ሐ. ያጋጠማችሁን ችግር ወይም የጸሎት ጥያቄ አሰለሰሉ፤
- መ. አጠገባችሁ ላለ ሰው እንደምትነግሩ ለአግዚአብሔር ንገሩት፤
- ሠ. ፀጥ በሉ፤ በአግዚአብሔር ፊት የተፈታችሁ ሁኑ፤ እዚህ ደረጃ ላይ ረዘም ያለ ጊዜ ውስዱ፤
- ረ. ወደ አዕምሯችሁ የሚመጡትን አሳቦች እዳምጧቸው፤ ፈሳችሁን ለማሰብ በማሰገድ ሳይሆን በተፈታ ሁኔታ ተዘናኑ፤
- ሰ. መጽሐፍ ቅዱሳችሁን እንብቡ፤
- ሸ. የሚመጡላችሁን አሳቦች በመጽሐፍ ቅዱስ መዝናቸው፤
- ቀ. አግዚአብሔር የሚለችሁን አድርጉ።

ብዙ ጊዜ ችግራችን አግዚአብሔር ሳይናገረን ቀርቶ ሳይሆን እኛ መስማት የማንፈልገው ነገር ይሆንና አዕምሮአችን አልቀበል አያለን ነው። አግዚአብሔር በአንድ መንገድ ወይም በሌላ ይናገራል፤ እኛ ግን አናስተውልም። ለመልሳችን ሳናውቀው በውስጣችን ዳር ድንበር እበጅተንለታል፤ መልሳችን ከዚያ ወጣ ካለ ከአግዚአብሔር ነው ብሎ ለመቀበል ይከብደናል። አንድ ምስጢር ልንገራችሁ። በራሳችን የመስማት ችሎታ ሳይሆን በእርሱ የመናገር ችሎታ እንተማመን። በራሳችን የመስማት ችሎታ ብቻ ከተማመንን ትኩረታችን በራሳችን ላይ ብቻ ይሆናል ያ ደግሞ ትክክለኛ ትኩረት

አይደለም። ነገር ግን በእርሱ የመናገር ችሎታ ከተማመንን፤ ማተኮር በሚገባን ነገር ላይ አተኩረናል ማለት ነው። እርሱ ስለ እኛ ሁሉን ያውቃል፤ ሙሉ ታሪካችንን፤ የአፈጣጠራችንን መዋቅር፤ የተፈተልንበትን ድርፍ ማግ፤ የተለማመድናቸውን ነገሮች፤ ያነበብናቸውን መጽሐፎች፤ ተስፋችንን፤ እቅዳችንን፤ ፍላጎታችንን፤ ግባችንን ሁሉ ያውቃል። ስለዚህ አንተን እንዴት ማናገር እንደሚችል፤ ካንቺ ጋር እንዴት መግባባት እንዳለበት ያውቃል። በዚህ እንተማመን። እንደ ሌላ ምክር ልጩምር፤ አግዚአብሔር ለመናገሩ ሙሉ በሙሉ የሆነ እርግጠኝነት ለማግኘት እንሞክር። ልብ አድርጉ ቀደም ብለን እንዳየነው እርግጠኝነትን መፈለግ አምነትን ይተካዋል። አግዚአብሔር ደግሞ በአምነት እንድንገራመድ ነው የሚፈልገው። ለራሳችን ሐቀኛ ከሆንን፤ አግዚአብሔርም በቀስታ ለውስጣችን እንደሚናገር ከተገነዘብን፤ አግዚአብሔር ሲናገር አናውቀዋለን። የሚለንን ሰምተን ለመከተል ብንወስን ከፈቃዱ ብዙ ርቀን እንሄድም። በእውነት ልንታዘዘው መጣራችንን ካወቁ፤ የሰማነው የመሰለን የተሳሳተ እንኳን ቢሆን በመታዘዛችን ውስጥ ገብቶ ሁሉን ወደ መልካም ይለውጠዋል። እርሱ ውስጣችንን የሚያውቅ እምላክ ነው። ጌታ እንድታደርጉት የሚነግራችሁ ነገር ምንድነው?

- በአምነት እርሱ እንደነገራችሁ እንደዚያ ማድረግ
- ሁሉን ለመልካም እንዲሠራ ያደርገዋል ብሎ ማመን

5. መናገር

በቃላት ችሎታ ወይም ኃይል የተሰሩ እንዳንድ ስህተቶች አሉ። እነርሱን በምዕራፍ 7 ውስጥ እናያቸዋለን። ለጊዜው ግን ሁሉን ጥቅሶችን እንመልከት።

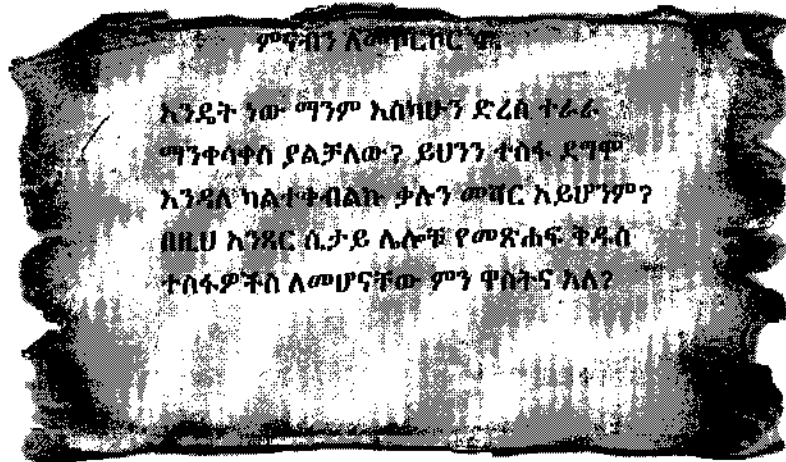
ሮጫ 4:17 “ያልነበረውንም እንደነበረ የሚያደርግ” ይላል።

አንድ የእንግሊዝኛ ትርጉም ይህንን ጥቅስ እንዲህ ብሎ ነው የተረጎመው፤ “የሌለውን ነገር እንደ ሌላ አድርጎ የሚጠራ” (calls things that are not as though they were) “እንደ አለ...” የሚለው ገለፃ አግዚአብሔር ቃል ብቻ በመናገር ለውጥ ስለሚያመጣ የመፍጠር ኃይሉን አስቀድሞ በቃል ያጸናዋል።

አግዚአብሔር ይህንን ማድረግ ይችላል፤ ምክንያቱም እርሱ አግዚአብሔር ነው። አኛም ደግሞ ቃል የመናገር ኃይል ተስጥቶናል፤ ጌታ የሱስ ሲያስተምር እንዲህ ብሏል፤

“ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በአግዚአብሔር አመኑ፤ እውነት አላችኋለሁ ማንም ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢለውና ይህንንም በልሱ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንላታል። ስለዚህ በጸሎት የምትለምንቱን ሁሉ እንደተቀበላችሁ አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል” ማርቆስ 11፡ 22-24።

ይህ ማለት አግዚአብሔር ብሎታል ብለን እምነን ያንን ቃል ስንናገር መፍጠር የሚችል ኃይል አብሮት ይወጣል ማለት ነው። ያንን ኃይል ነው የምንፈታው።

ጊዜው በጣም ቆይቷል። አገሩ አሜሪካ ሲሆን በሐውስተንቴክሳስ ገና የኢትዮጵያውያን ቤተ ክርስቲያን ማቋቋሚያን ነበር። ሰዎችን ለመድረስ ከምናደርጋቸው ነገሮች አንዱ መንገድ ፒክኒክ አዘጋጅተን ምግብ በተለይ ሥጋ ጥብስ (Barbeque) ሰርተን ሰዎችን መጋበዝ ነበር። አንድ ጊዜ ሐውስተን ሐይቅ አካባቢ ይህን አይነት ዝግጅት አዘጋጅተን አሳቱን ለማቀጣጠል ደፋ ቀና ስንል ትልቅ ዝናብ መጣ። ከፓስተሮችን

ዶክተር ተስፋ ወርቅነህ ጋር ምን ማድረግ ይሻል ይሆን እያልን ሰንጋገር ተስፋዬ የሚባል አንድ በዚያን ጊዜ ለአኛ አዲስ የነበረ ወጣት መጣና ተገዳደረን። “በሉ አስቲ እንግዲህ አምነታችን በሥራ ሲገለጽ ይታይ፤ ይህንን የመጣ ዝናብ ቁም ብለን እንገሰጸው” አለን። ከዚያም ጮክ ብሎ እየጸለየ ዝናቡን ቁም ማለት ጀመረ። ዝናቡ አካባቢያችንን በጎርፍ ሲያጥለቀልቀው አኛ የነበርንበት ቦታ ግን ምንም አልዘነበም። ብዙዎች በአካባቢያችን ፕሮግራሞችን እየዘጉ ሲሄዱ አኛ ግን ፕሮግራሞችን ጨርሰን እዚያው ውለን ተመለስን። እርግጠኛ ነኝ ብዙዎች ይህን ታሪክ ይጠራጠሩታል። ነገር ግን እውነትነቱን የሚመሰክሩ አንዳንድ የኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ጎብረት ቤተ ክርስቲያን ሰዎች በሐውስተን ቴክሳስ ከተማ አሉ።

የምንናገረው ቃል ሁሉ እንዲህ ቶሎ የሆነ መልስ ሁል ጊዜ ያመጣል ለማለት አይደለም። ተናግረን ተናግረን ያልሆኑ ብዙ ነገሮችም አሉ። ማወቅ ያለብን ግን በአምነት ከተናገረን እንደተናገረን ባይፈጸምም እንኳን አግዚአብሔር ያንን ሸፍኖ መልካም ወይም የተሻለ ውጤት እንደሚያመጣ ማወቅ ነው። ያ ራሱ የአምነት ክፍል ነው። ትክክለኛ ነገር ለመሰራት እየሞከሩ መሳሳት እኮ ሰብዓዊነት ነው። ከተሳሳቱ ቡኋላ አልተሳሳትኩም ብሎ ድርቅ ማለቱ ነው ጥፋቱ። የዛን ዕለት ዝናቡ ባይቆም ኖሮ ጥፋቱ ብዙ አይሆንም ነበር። ነገር ግን ዝናቡ ባለመቆሙ የሰዎችን አምነት ጥያቄ ውስጥ ማስገባት ብንጀምር ጥፋቱ የከፋ ይሆን ነበር። ያ ተራ የሆነውን ስህተት ወደ አደገኛ ደረጃ ማድረስ ነው። በውጤቱ ምክንያት ወደተሳሳተ ትምህርት፣ እንዳንገባ ወይም በህብረቱ መካከል መለያየትን እንዳይመጣ መጠንቀቅ አለብን። ጸሎቱ ካልተመለሰ ለሁኔታው የሚሰማው መልስ እንዲህ ሊሆን ይችላል፤ “አግዚአብሔር ዝናቡን እንዲቆም ተናገረው ያለኝ መስሎኝ ነበር፤ ዝናቡ ግን ቀጥሏል፤ እንግዲህ በትክክል አልሰማሁም ማለት ነው። በሉ ወደ መጠለያ እንሂድ”።

የአግዚአብሔር ቃል በማቴዎስ ወንጌል 17፡ 20 ላይ እንዲህ ይላል
“የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል፤ የሚሳናችሁ ነገር አይኖርም”

የአንዚህ ተራሮች ጉዳይ እንዴት ነው? መቸም አስካሁን ክርስቲያን ሲያዘው ተነስቶ ስለሄደ ተራራ ሰምቼ አለውቅም። ግን እርግጠኛ ነኝ የሞከረ ሰው ሳይኖር አይቀርም። እኔ እንደሚመስለኝ ጌታ የሱስ መግለጫ አድርጎ ነው የተጠቀመበት። በዚህ ትርጉሙ ካየነው ብዙ ተራራ የሆኑ ነገሮች ሲወድቁ አይቻሉም። ተራራ በሕይወታችንና በሁኔታችን ያስቸገሩን ትላልቅ ነገሮች ናቸው፤ ተቃውሞ፣ ግራ መጋባት፣ ዕዳ፣ የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ተራሮች ሲነጉዱ፣ ለአምነት እሺ ሲሉ አውቃለሁ። ታዲያ ለምድር ውበትን የሚሰጥ የተፈጥሮ ተራራ ተነስቶ ከሚወድቅ እንዲህ ያሉት ነገሮች ቢወድቁ አይባልም? ለእኛ ብዙ ጥቅምና ትርጉም የሚኖረው የራስ ዳኝን መውደቅ ወይም የኪሊማንጃሮ መንኮታጥት ሳይሆን አላጸልይ ብሎ የሚያጣብበን ሸክም ወይም ቃሉን አንዳናንብ የዘረብን አዚም ቢለቀን ነው።

6. አሥራት መስጠት

አሥራትን መስጠት ከአምነት ጋር በጣም ብዙ ግንኙነት አለው። ከግማሽ በላይ የሚሆኑት የጌታ የሱስ ምሳሌዎች ገንዘብን ይጠቅሳሉ።

“ሁብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና” ማቴዎስ 6:21።

ለእግዚአብሔር አላማ ገንዘባችሁን የማትሰጡ ከሆነ እርሱ በረከቱን ከሚለቅበት ትልቅ ክፍል ራሳችሁን አርቃችኋል ማለት ነው። አምነት ድርጊት ነው ብለናል። አሥራትን መስጠት ደግሞ ጉልህ የሆነ የአምነት ድርጊት ነው። የመስጠትና የመተማመን ምልክት ነው። አሥራታችሁን መስጠት ለምትለማመዱ የምናገረው የማታውቁትን ነገር አንዳልሆነ ይገባል። አሥራታችሁን በመስጠት ስለተባረኩ ብዙ ሰዎች ታሪክ ልነግራችሁ እችላለሁ። ግን አላማውም ቦታውም ስላልሆነ በዚሁ አናልፈዋለን። እስቀድመን እንዳንሳነው መረዳት መታዘዝን ይከተላል። በታማኝነት ለእግዚአብሔር ቤት የምትሰጡት በተለይ ገንዘባችሁን በተመለከተ እንዴት ሊባርካችሁ እንደሚችል ካልተለማመዳችሁት (መታዘዝ) ሊገባችሁ (መረዳት) አይችልም። አሥራት የእግዚአብሔርን ታማኝነት የምንገልጽበትና እርሱም እንዲያደርግ የምንፈታበት ትልቅ የአምነት ልምምድ ነው።

በየቦታው ሰሄድ ከቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች የምሰማው አንድ የጋራ ችግር አለ። ብዙዎቹ ስለ አሥራት መናገር ከባድ ይሆንባቸዋል። እንዳውም እንዳንደቹ በቤተ ክርስቲያናቸው ገንዘብ ስለ መስጠት ከተሰበከ ከእስር አመት በላይ እንደሆነ በመንፈሳዊ ኩራት ይናገራሉ። “እኔ ወንጌልን ለመስበክ እንጂ ስለ ገንዘብ ለመናገር አልተጠራሁም” ብለው የነገሩንም አሉ። የሚያሳዝነው ታዲያ እነዚህ ሰዎች በአምነታቸው የቆዩ ሕይወታቸውን ለእግዚአብሔር የሰጡ፣ ጥሩ ምስክርነት ያላቸውና የቆዩ መንፈሳዊ አባቶች ናቸው። አስካሁን ያልተረዱት ነገር ግን ስለ መስጠት በትክክል ማስተማር የወንጌል ክፍል መሆኑን ነው። በሌላ አነጋገር ስለ አሥራት አለማስተማር ወንጌልን በሙሉት አለመስበክ ነው። ከዚያም በላይ ማወቅ የሚገባውን ምዕመን ባለማሳወቃቸው ትልቁን የበረከት በር አየዘጉባቸው ነው። ስለ ገንዘብም ብዙ የተዛባ ትምህርት ሊበዛ የቻለው፤ ታማኝ የሆኑ የእግዚአብሔር ሰዎች ትክክለኛውን የአሥራት ትምህርት በሰፊው አለማስተማራቸው ከምክንያቶቹ አንዱ እንደሆነ እገምታለሁ።

7. በዓይን ሕሊና ማየት

እግዚአብሔርን ስለመሰማት ባልፋት ምዕራፎች እንብበናል። አንድ ሰው እግዚአብሔርን የሚሰማ ከሆነ በውስጡ የሚመጣው ምናብ (imagination) የእግዚአብሔርን ኃይል የሚፈታበት መንገድ ሊሆንለት ይችላል። ይህ ምናብ በሚለው ቃል የገለጽኩት ሁኔታ በውስጣዊ ዓይኖችን ነገሮች ሲለወጡ የማየት ችሎታ ነው። ለምሳሌ እግዚአብሔር የእጅ ቁርጥማት (እርትራይተስ) የያዘውን ሰው እንደሚፈውስ ታምኑ ይሆናል። በምናባችሁ ታዲያ በእርትራይተስ የተሸማቀቁ እጅ ታዩ ይሆናል። ከዚያም እነዚያ ጣቶች ተፈተው መሥራት ሲጀምሩ ይታያችኋል። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር እነዚያን እጆች እንደፈወሰ በማመን ማመስገን ትጀምራላችሁ። ይህ አይነቱ ልምምድ በእውነተኛ አምነት ያልተደገፈ ከሆነ ከሌሎች ባዕድ ልምምዶች ጋር ሊዘበራረቅ ይችላል።

እንደምናውቀው ክርስቲያናዊ ያልሆኑ ብዙ አይነት የባእድ መንፈስ ልምምዶች አሉ። ኒው ኤጅ (New Age) በሚል ዘመናዊ ስም በተለይ በሂንዱኢዝምና በቡዲዝም ላይ የተመሠረቱ ልምምዶች ዛሬ ሠለጠኑ በተባሉት አገሮች

ተስፋፋተዋል። እነዚህ ልምዶች በቀላሉ ሲታዩ ከፋት የሌላቸው ቢመስሉም፤ በጣም አደገኛ መሆንም ይችላሉ። አደገኛ በሚሆኑበት ደረጃ ከሰይጣንና ከአጋንንቱ ጋር ተሳትፎ ይኖራቸዋል። እነዚህ ኃይላት ደግሞ ምንም አምረው ቢቀርቡም፤ ምንም ዘመናዊ ቋንቋ ቢናገሩም፤ ምንም በሆሊዉድና በታላላቅ ዩኒቨርሲቲዎች ተቀባይነት ቢኖራቸውም ለሰው ልጅ ያላቸው አላማ ጥፋት ብቻ ነው። ከኒው ኤጅ ኮከብ ቆጣሪዎች (Star Gagers) መዳፍ አንባቢዎች (Palm Readers) ሞራ ገለጮች (Chart Readers) አድል ነጋሪዎች (Fortune Tellers) ሌላው ቀርቶ ከቴሌቪዥን ወሬ አድቃቂዎችና ሰላቂዎች (Talk Show) የሰማነውን በማየት (visualize) የአጋንንት ኃይል በራሳችንና በሌሎች ላይ እንዲሰለጥን እንፈቅድለታለን። የእግዚአብሔር ሰዎች በጣም ልንጠነቀቅበት የሚገባን ዘመን ላይ ነን ያለነው። ሰይጣናዊ መንፈሳዊነት የበዛበት ከእግዚአብሔር አሠራር ጋር በጣም የተቀራረበበት፤ ቋንቋው እንኳን ሳይቀር የተደበላለቀበት ነው ያለንበት ዘመን። በሙያቸው በጣም የምናደንቃቸውና የምንከተላቸው በቴሌቪዥን ሁሉ የምናያቸው፤ በሲኒማ የምናውቃቸው ብዙዎቹ ባለሙያዎች የኒው ኤጅ ተከታዮች መሆናቸውን በግልፅ ከመናግራቸውም በላይ ክርስትናን የዘረዋች፤ የእክራሪዎች፤ እና የኋላ ቀሮች አምነት ብቻ አድርገው ነው የሚያቀርቡት (በዚህ አሳብ ላይ በሰፊው አምላክን ፍለጋ በተባለው በቅርቡ በሚወጣው መጽሐፈ ውስጥ ጽፏል።)

ነገር ግን እንድንችሉታ በተሳሳተ መንገድ ስለሚሠራበት ያንን ችሎታ ሙሉ ለሙሉ መጣልም ትክክል አይደለም። ይህ የትምህርትና የዲሲፕሊን ጥያቄ ነው። ክርስቲያናዊ ካልሆኑ መነሻዎች የሚመነጩትን መንፈሳዊ ልምዶች ለይቶ የማወቅ፤ የማስወገድና የመቃወም ዲሲፕሊን ሊኖረን ይገባል። ክርስቲያኖች ሁሉ በቅርባችን በሚገኝ አጥቢያ ቤት ክርስቲያን አካል መሆን የሚጠበቅብን ለዚህ ነው።

ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይስማማ ምንም ነገር ከእግዚአብሔር አይደለም። ቃሉን ሰናውቅ ያርመናል፤ ከመሠረታዊ የክርስትና ዲሲፕሊኖች አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል የማንበብ ልምድ ነው። ቃሉን ሰናውቅና በቃሉ ስንመራ ማንም መጥቶ “ምንም አይደለም ካምፒንግ ሄደን አብረን በድግምት ብንቃትት (meditation and chanting) ቢለን” በቀላሉ እንወስድም። እንደ ኃደኛዬ ልምዶችን እንዲሁ

ብሎ ነው ያጫወተኝ። “እንደ የኮሌጅ ኃደኛዬ ወደ እንደዚህ አይነት ቦታ ሲጋብዝኝ ያለኝ ትዝ ይለኛል “it will be a cross cultural experience” ነበር ያለኝ። እኔ ኮሌጅ በነበርኩበት ጊዜ ይህ ልምድ የተስፋፋ ነበር። እንዳውም እንደ ትልቅ የዕውቀት ማዳበሪያ መንገድ ይቆጠር ስለነበር ያንን መቃወምም ሆነ አለመሳተፍ ኋላ ቀር መሆን ነበር። ታዲያ እኔ የዛን አለት “እምቢ ብዬ መኝታ ቤት ለመቅረት ትልቅ ብርታት ነበር የጠየቀኝ” አለኝ።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ አሳብ ላይ ያለውን አቋም ለማወቅ በአማርኛ ከቻላችሁም በሌላ ቋንቋ በተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች ዘዳግም 18:9-13 ያለውን ክፍል እንብቡት። በራቁ ማስወገድ የሚገባችሁ የባዕድ መንፈስ ልምዶች ምን ምን እንደሆኑ ይንግራችኋል።

እግዚአብሔርን ለመስማትና እግዚአብሔርን ለመታዘዝ በፈቃዳችን የተሰጠን ከሆንን በመንፈሳዊ አይነትን የማየት ችሎታችን ሌላው የአምነት መንገድ ይሆንልናል። ጌታ የሱስ የሚሠራው አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 5:19)፤ የሚያስተምረው አብ የላከውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 7:16)፤ የሚናገረው አብ የነገረውን ብቻ ነው (ዮሐንስ 8:28)፤ ምን እንደሚል፤ እንዴት እንደሚል እንኳን (ዮሐንስ 12:49) ሳይቀር ከአባቱ ነው የሚቀበለው። በራሱ አጀንዳ ሳይሆን የአባቱን አጀንዳ ነበር የሚያደርገው (ዮሐንስ 7:28)።

ምናብን ለመኮርከር 5.

የአብረሃም አምነት አለኝ አያሉ የሌለን
ነገር እንዳለ በመቀጠርና ራሱን በማታለል
መካከል ምን ልዩነት አለ? አምነትን መንፈሳዊ
የሆነ ራሱን ማታለል አይደለም አንዴ?

ጌታ የሱስ አልዓዛርን ለማስነሳት ሲሄድ እኔ እንደሚመስለኝ በመንፈሳዊ አይነት አልዓዛርን ከመቃብሩ ውጪ ቆሞ ያየው ይመስለኛል። ፍላጎታችሁን ለእግዚአብሔር ገልጸችሁ እርሱ ደግሞ ወደ አንድ አቅጣጫ የጠቆማችሁ ከመሰላችሁ፣ ያንን ነገር በመንፈሳዊ አይነት ማየት ትችላላችሁ። የልጆቻችሁ በትምህርት ቤት ጥሩ ውጤት ማምጣት ሊሆን ይችላል የሚታያችሁ፣ ችግራችሁ ገንዘብ ከሆነ ገንዘብ የሚመጣበትን መንገድ ማየት ትጀምራላችሁ፤ ጸሎቱ ለበሽታ ከሆነ የእግዚአብሔር የፈውስ ኃይል የበሽታውን ሥር ሲነቅለው ማየት ትችላላችሁ፤ ጓደኛችሁ ወይም ወዳጃችሁ ጌታ የሱስን እንዲያገኝ ከሆነ ጸሎታችሁ፤ ያ ሰው አጠገባችሁ ተንበርክኮ ሲጸልይ ማየት፤ ወይም ቅር የተሰኛችሁበት ሰው ካለ ይቅርታ ስትለዋወጡ ማየት ትችላላችሁ። ማየት፣ መስማትና በአዕምሮ ውጤቱን መገንዘብ ተፈጥሮአዊ ምናብ (imagination) የሚሠራባቸው መንገዶች ናቸው። ይህንን አሳብ በምዕራፍ ሰባት “የሰህተት ትምህርቶች (ኦፋቄ) በሚለው አርዕስት ስር በሰፊው አቅርቧልሁ።

8. አምነት ለጥበቃ

መዝሙረኛው ዳዊት ለችግራችን መልስ የሚሆን አምነት እንዴት ሊኖረን እንደሚችል ልንከተለውና ልንለማመደው የሚገባን ሞዴል አሳይቶናል። መዝሙር 143 በተከታታይ ያሉ ርምጃዎች ናቸው።

- ሀ. ችግርን እንዳለ አምኖ መቀበል “ጠላት አሳዶኛል... መንፈሴ በውስጤ ዝለለች... ልቤም በውስጤ ደንግጧል” ቁ. 3-4።
- ለ. እግዚአብሔር ባለፈው ያደረገልንን መልካም ነገር ማስታወስ “የቀደመውን አስታውሳለሁ፣ ሥራህንም ሁሉ አሰላለሁ፣ የእጆቼህን ሥራ አውጠንጥናለሁ” ቁ. 5።
- ሐ. የእግዚአብሔርን አርዳታ መጠየቅ “እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ” ቁ. 6።
- መ. መልስ መጠየቅ “ፈጥነህ መልሰልኝ... ምህረት አሰማኝ... መንገድ አሳየኝ... አድነኝ... ፈቃድህን እንድፈጽም አስተምረኝ” ቁ. 7-10

ለ አምነትን ለመገንባት ቁልፍ ነው። “ትናንት ያደረገው ለዛሬ አምነት ሆኖልናል” የሚል የዱሮ መዝሙር አለ፣ ይህንን አሳብ ያጎለዋል። እግዚአብሔር ባለፈው ያደረገውን ማስታወስ በአሁኑ ሁኔታችን ላይ ሊያደርግ ይችላል የሚለውን አምነታችንን ያጠብቀዋል፣ ያቀጣጥላዋል። ስለዚህ ጊዜ ወስደን እግዚአብሔር ባለፈው ጊዜ ያደረጋቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ፣ ከታሪክ፣ ከራሳችንም ሕይወት እያወጣን መክለስ ይኖርብናል።

ነቢዩ ዕንባቆም እንዲህ አለ

“እግዚአብሔር ሆይ ዝናህን ሰምቻለሁ፣ እግዚአብሔር ሆይ ሥራህም አስፈራኝ፣ በእኛ ዘመን አድሳቸው፣ በእኛ ዘመን እንዲታወቁ አድርግ” ዕንባቆም 3:2።

ነቢዩ ኢሳይያስም ተመሳሳይ ነገር ነው የተናገረው፣

የእግዚአብሔር ክንድ ሆይ ተነሱ፣ ተነሱ፣ ኃይልን ልበሰ እንዳለፋት ዘመናት፣ በጥንት ትውልዶች እንደሆነው ሁሉ ተነሱ ... የታላቁን ጥልቅ ውሆች ያደረቅህ ... አንተ አይደለህምን? ” ኢሳ. 51:9-10

እግዚአብሔር ባለፈው የሠራውን ማስታወስ ስንጀምር አሁን ሊሠራ ላለው ነገር አምነታችን ማደግ ይጀምራል።

አሁንም ኢራክ የነበርኩ ጊዜ የሆነ አንድ ታሪክ ልንገራችሁ። አንድ ሌሊት ከተኛን በኋላ ኃይለኛ ተኩስ ተጀመረ። ተኩሱ እየበዛ እኛ ወዳለንበት ካምፕ እየቀረበ ከየአቅጣጭው መጣ። ከነበርንበት ድንኳን ወጥተን በግቢው ባለ አንድ ሕንጻ ውስጥ ታመቅን። ምንም እንኳን የዛን ዕለት ማታ ካምፓችን የሚሰበርና የምንያዝ መስሎ ቢታይም በውስጤ ግን ልረዳው የማልችለው ሰላም ነበረኝ። እንዳውም አጠገቤ የተቀመጠች እንዲት እንግሊዛዊት ሴት ደንግጣ በጣም ስታለቀስ ዞር በዬ እየጓትና “አይዘብ ምንም እንሆንም” አልኳት። በውስጤ የነበረኝ አርግጠኝነት በብዙ ሁኔታ ወስጥ ጠብቆ ያሳለፈኝ በዚያን ጊዜ እንደማይተወኝ ማወቁ ነበር። አርጧም ሁኔታዬን አይታ ተረጋጋች። በኋላ ስንሰማኝ ግን ተኩሱ በኛ ላይ ሳይሆን የሚያከብሩት በአል

ሰለነበረ እንደሆነ ሰማን። ከዚያ በኋላ ሴትዋዋ ባየችን ቀጥሮ Mr. Teflon ብላ ነበር የምትጠራች (ሙቀት በቀለሉ የማይሰማው ለማለት ነው)። ለምን እንደዚያ ሊሰማች እንደቻለ ራሴን ደጋግሜ የጠየቅሁት ጥያቄ ነው።

ሰለ መንፈሳዊ ውጊያ በሰፊው በምዕራፍ 6 አቀርባለሁ። እዚህ ቦታ ግን ስለ ጥበቃ እንደ አሳብ አቅርቦ ልለፍ። ሁኔታውች አስቸጋሪና አስጨናቂ በሚሆኑበት በዚህ አለም በቀለሉ ራሱን መቆጣጠር ወደማይቻልበት መርበትበት (Paranoia) መግባት ቀላል ነው። በኤፌሶን 6 ውስጥ ሐዋርያው ጳውሎስ በግልፅ የሚናገረው ነገር አለ። የምንዋጋው ጠላታችን አቅሙ እኛ በተፈጥሮ ጋይላችን ልናሸንፈው የማንችለው ነው። ስለዚህ ጳውሎስ ሁልጊዜ የእግዚአብሔርን ጥበቃ መቀበል እንዳለብን ነው የሚያስተምረን። በሌላ አነጋገር ያለ እግዚአብሔር ጥበቃ የጠላት መጫወቻ ኳሶች ነው የምንሆነው፤ ከእግዚአብሔር ጋር ስንሆን ግን በጠላት ላይ ከእሸናፊዎች በላይ እንሆናለን።

ከቤተሰቤ ሩቅ በነበርኩበት ጊዜ በየጠዋቱ እግዚአብሔር ቤተሰቤን እንደሚንከባከብ በምናብ እመለከት ነበር። የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦችን በመጠቀም እግዚአብሔር በዙሪያቸው ቅጥርሆኖ ከክፉ ሲጠብቃቸው በመንፈሴ እመለከታለሁ። ሰጸልይላቸው በመንፈሴ በክርስቶስ ደም እሸፍናቸዋለሁ፤ ወይም በጽድቁ ጽዳል እሸብርቀው እያቸዋለሁ፤ ከዚያም “ጌታ ሆይ! በአሁኑ ጊዜ ጥበቃህ በቤተሰቤ ላይ ነው” ብዬ አመሰግናለሁ። ይህ መንገድ የአምነት መንገድ ስለሆነልኝ በየቀኑ የቤተሰቤን ጥበቃ በዚህ አምነት አጸናው ነበር። ከዚያም ስልክ ሰደውል አስግቶን የነበረው ነገር ለመልካም ተለውጦ፤ ውጤቱ አያምር ይሆናል ብለን የፈራነው ነገር በታወቀ ወይም ባልታወቀ ምክንያት መልካም ሆኖ አሰማለሁ። ፍርሀትና ሥጋት ከቤታችን እየጠፋ፤ መንፈሳችን እንኳን ጣፋጭነት ያለው ናፍቆት እንጂ የተጎዳነበት አልነበረም። ጭንቀትን ዞር በል አልነው፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር እንክብካቤና ጠበቃ በቤታችን ላይ ተሰፋፋ።

9. የእግዚአብሔር መገኘት

እስከሚሞትበት ጊዜ ድረስ ለወንድማችን ለሄናክ ሰይፉ ከበደ ብዙዎቻችን እንጸልይ

ነበር። ሄናክ የመጋቢ ሰይፉ ከበደ ልጅ ሲሆን የዳላስ ቴክሳስ ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የነበረና በዳላስና በአካባቢዎቿ ባሉ አብያተ ክርስቲያናትና ክርስቲያኖች ውስጥ የፍቅርና የትህትና ማህተሙን ትቶ ያለፈ ወጣት ነው።

የሄናክን መታመም ሰሰማ በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ቀረብኩ። ከአባቱ ጋር ካለኝ የቅርብና የረጅም ጊዜ ወዳጅነት በላይ ሄናክን ገና በጨቅላነቱ ስለማውቀው የእርሱ መታመም በጣም ካስደነገጠኝ ከስተቶች አንዱ ነበር። ስለዚህም ብዙ እጸልይለት ነበር። እንደ ጊዜ እንዳውም በምጸልይበት ጊዜ ከእግዚአብሔር ቃል መዝሙር 68፤20 ወደ አሳቤ መጣልኝ፤ “እምላካችን የሚያድን አምላክ ነው፤ ከሞት ማምለጥ የሚቻለውም በጌታ በእግዚአብሔር ነው”። “ከሞት ማምለጥ” የሚለው ቃል በአሳቤ ስለጎለ ቃሉ ራማ ሆነልኝ። ስለዚህ ሄናክ አይሞትም ብዬ ተበረታታሁ። ወዲያው ደግሞ ተሸለው የሚል ወራ ስሰማ እጅግ ተጽናናሁ። ግን ብዙ ሳይቆይ በተለይ ሄናክን በቅርቡ ሆነው ከሚያስታምሙት አንዱ በሽታው እየባለ እንደ ሆነ ሰማሁ። “እንዴት ነው ጌታ ሆይ ፈወሰኸው የለም እንዴ” ብዬ ጌታን ጠየኩት። ሕዝቅኤል 33፤16 በአሳቤ መጣ፤ ስመለከተው የጥቅሱ መጨረሻ “...በእርግጥ በሕይወት ይኖራል”። ይላል።

እግዚአብሔር በእነኚህ ጥቅሶች ስለተናገረኝ ስለፈውስ እንደፀልይለት ይፈልጋል ማለት ነው ብዬ ወሰንኩ። ሄናክ ከመሞቱ በፊት በሌሎች ብዙ ምልክቶችም እግዚአብሔር በበሽታው ጣልቃ ሲገባ፤ ከስቃዩ ሁሉ ነጻ እንደሆነ የሚመስከሩልኝ፤ የገንዘብ ጥያቄው ተአምራዊ በሆነ መንገድ ሲፈታ፤ ሄናክ ራሱ ያለው ጥያቄ ሁሉ ሲመለስለት ይታወቁኝ ነበር። በዚህ ሁሉ ጊዜ ውስጥ ግን በሽታው እየፀናበት እንደሆነ ነበር የምሰማው።

ከጥቂት ቀናት በኋላ ሄናክ ወደ ጌታ ሄደ የሚል ሰልክ ተደወለልኝ። ሞቱን ሰሰማ ዜናው በጣም መታኝ፤ ብዙ ጥያቄዎችም ወደ አሳቤ መምጣት ጀመሩ። ለብዙዎቹ አስካሁን ድረስ አጥጋቢ መልስ አላገኘሁላቸውም። ለምን እግዚአብሔር ይፈውሰዋል የሚል ስሜት እንዲኖረኝ ሆነ? እነዚያ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ለምን ወደ አሳቤ መጡ? ለምን? ለምን? ብዙ ጥያቄዎች ይዤ ለቀብሩ ሥነ ሥርዓት ወደ ዳላስ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ።

በዳለስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተቀምጦ ግን አንድ ነገር ሆነ። የረጂም ጊዜ ፓስተሪና የሄናክ አባት መጋቢ ሰይፉ ከበደ መድረኩ ላይ ቆሞ መናገር ሲጀምር አግዚአብሔር በዚያ ቦታ ነበር። አግዚአብሔር በዚያ ስለተገኘ አባቱ ተጽናኑት ቆሞ ወንጌልን መሰበክ ቻለ፤ እናቱ፣ ባልቤቱ፣ ወዳጆቹ ሁሉ ተጽናኑ። እዚያው ቁጭ እንዳልኩ ለጥያቄዬ ሁሉ መልሱ አኮ ይሄ ነው ብዬ ለራሴ ተናገርኩ። መልሱ የአግዚአብሔር በመካከለኝ መገኘት ነበር። መልሱ አጽናኝ የሆነው አርሱ ለባለቤቱ፣ ለወላጆቹ፣ ለወዳጆቹ የሰጠው መጽናኘት ነበር። ከዚያ በኋላ ጥያቄ አልነበረኝም። ምክንያቱም ሄናክ ከአግዚአብሔር ጋር ለመሆን ነው የሄደው፣ ለጥያቄአችንም ሆነ ለፀሎታችን ፍፁም የሆነው መልስ የአግዚአብሔር መገኘት መሆኑን ተረዳሁ።

10. ለታላቅነቱ እስግዳለሁ

አንድ ቀን በጸሎት ጊዜ ከመዝሙር 119 አነብ ነበር (መዝሙር 119፣ 176 ቁጥሮች ያሉት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ረጂሙ ምዕራፍ ነው) ።

ቁጥር 18 ላይ “ከሀግህ ድንቅ ነገርን እንዳይ አይኔን ከፈት” ይላል።

ለምንድነው ጌታ አይኔን እንዲክፍት የምለምነው? ለምን ራሴ ከፍቼ አላይም? በውስጤ ነበር የምጠይቀው፤ ግን ማንበቤን ቀጠልኩ ከቁጥር 33 እስከ 37 ውስጥ ደግሞ እንዲህ የሚሉ ቃላት አሉ፡

አግዚአብሔር ሆይ የሥርዓትህን መንገድ አስተምረኝ... ማስተዋልን ሰጠኝ... በትዕዛዝህ መንገድ ምራኝ... ከነቱ ነገር ከማየት አይኖቼን መልስ”

ዳዊት አግዚአብሔር እንዲያደርግለት የሚጠይቀው በተፈጥሮ የራሳችን አላፊነት የሆነውን ነገር እንደሆነ አስተዋልሁ። ከዚያም ራሴን ለማሻሻል እየፈለግሁ የወሰድኳቸውን እንዳንድ አርምጃዎች ማሰላሰል ጀመርኩ። ማን እንዳለው ትዝ አይለኝም ግን የዱሮ የሰብከት ማስታወሻ ደብተራ ላይ የተጻፈ አንድ ጽሁፍ ነበር “ማንም የራሱን ልብ መለወጥ አይችልም፣ የሚችለው ግን አግዚአብሔር እንዲለውጥለት መጸለይ ነው” ። አግዚአብሔር ታላቅ አምላክ ነው። በአግዚአብሔር ታላቅነትና የበላይነት ላይ አተኩረን ታላላቅ ነገሮች ያደረገበትን ጊዜ አያስታወስን

ችሎታውን ሰናደንቅ አግዚአብሔር አሁንም ያደርጋል። ለአኛ አስቸጋሪና የማይቻል የሆኑት ነገሮች ሁሉ ለእርሱ ቀላል ናቸው። ለታላቅነቱ በመንበርከክ፣ ለበላይነቱ በመጸለይ “ ልቤን ለውጥው፣ ፍላጎቴ የአንተ ፈቃድ እንዲሆን አድርግ፣ አግሮቼን ወደ ከፋት እንዲይሄዱ ከልክል፣ ወደ ጽድቅ መልስኝ” እንበለው።

አምነት የሚጠቁመው ወደ ጌታ የሱስ እንጂ ወደ ጸሎት መልስ መሆን የለበትም። ደህንነታችንን የሰጠን ጌታ የሱስ ብቻ ስለሆነ የአምነታችን ጀማሪና ፈጻሚ እርሱ ብቻ ነው። መቼም በድርጊት ለምንመራ በተለይም የምዕራባውያን አመለካከት አመለካከታችንን ለቀረጸው ለብዙዎቻችን ይህ አባብ ከበድ ይላል።

የተባልነው፣ የተነገረን፣ የተማርነው “ድርጊትህ ይተረጉምሃል” (you are what you do) የሚል ነው። በእርግጥ አምላካችን የድርጊት አምላክ ነው። ነገር ግን ማተኮር ያለብን በእርሱ ላይ ነው እንጂ በድርጊቱ ላይ ብቻ መሆን የለበትም። የዕብራውያን ጸሐፊ ስለ ክርስቶስ ሲናገር

“የአምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ” ዕብ. 12:2 ይለዋል።

እርሱ የአምነት መጀመሪያና መጨረሻ፣ መነሻና መድረሻ፣ ሥርና ጫፍ፣ ፍጹም አድራጊ ነው። ስለዚህ አይናችን በእርሱ ላይ መተከል አለበት እንጂ እንዲያደርግልን በምንፈልገው ነገር ላይ መሆን የለበትም። ሙሉ ትኩረቴ እርሱ እንዲያደርግልን በምንፈልገው ነገር ላይ ብቻ ከሆነ በቀላሉ መሳሳት አችላለሁ፣ ውጤቱም ሊያሳዝንኝም ሊያረካኝም ይችላል። አውቀቱና ጥበቤ የተወሰነ ስለሆነ፣ የችግራችንም አይነት አሳስቼ ማየት አችላለሁ፣ መልስ ያልሆነውም መልስ መስሎ ሊታየኝ ይችላል። ጌታ ሊያደርግልኝ ይገባል ብዬ የጠበቅሁት ነገር ልቤን ከሰረቀው ትኩረቴ መሆን የማይገባው ቦታ ላይ ነው ያለው ማለት ነው። አምነቱን ግን በእርሱ ላይ ካደረግሁ፤ ኃይሉን፣ ቸርነቱን፣ ምህረቱን፣ ቅድስናውን፣ ዕውቀቱን ጥበቡን፣ ብልጽግናውን ካሰለሰልኩ፣ አሁን ትኩረቴ መሆን የሚገባው ቦታ ላይ አደረግሁ ማለት ነው። ዳዊት ይህንን የተረዳ ይመስላል እንዲህ ሲል፣

“አለቴና መድኅኒቴ እርሱ ነው፣ መጠጊያዬም እርሱ ነው፣ ከቶም አልናወጥም” መዝሙር 62:2።

ዳዊት ሰባ አምስት በመቶ በሚያክለው የመዝሙሩ ክፍል አግዚአብሔርን ስለጠላቶቹ ያስታወሰበት ነው ይላሉ የመጽሐፍ ቅዱስ አጥኚዎች። ጌታ በጠላቶቹ ላይ እንዲያግዘው የጠየቀበት ነው። ነገር ግን የዳዊት ዋና ተስፋ ራሱ አግዚአብሔር እንደነበረ ግልጽ ነው። አየደጋገመ አግዚአብሔርን “አንተ ብርታቴ ነህ” ይለው ነበር።

በጌታ ላይ ካተኮራችሁ ጨርሶ አትሰቱም፤ አትሳሳቱም። በእርሱ ላይ የሚያተኩር አምነት እርሱን እንዲያደርግ የሚያነሳሳ ብቻ ሳይሆን፤ ባያደርግም እንኳን አላማድረጉ ራሱ መንፈሳችሁን የሚያረካ ይሆናል። ጌታ ራሱ ከመልሶች ሁሉ በላይ ነው። ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት ከሚደረግልን ነገር ሁሉ በላይ ውድና የከበረ ነው።

11. የቆራጥ ዘዴ

ይህን የቆራጥ ዘዴ በሕይወቱ ምሳሌነት ያስተማረን ኢዮብ ነው። ተስፋ ላለመቁረጥ መወሰን፤ ወይ ፍንክች ወይ ንትንቅ የሚል ቆራጥ ውሳኔ ያስፈልጋል እንደ ኢዮብ፡

“ቢገድለኝም እንኳን በእርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” ኢዮብ 13፣15። ማለት መቻል አለብን።

የታወቁት አየርላንዳዊው ወንጌል አገልጋይ ጆርጅ ማክዶላንድ እንዲህ ጻፉ፦

እውነተኛ የአግዚአብሔር ልጅ፤ ጻድቅ ሰው፤ አምነቱ ፍጹም ነው። ሁኔታዎች ምንም ዓይነት አስቸጋሪ መልክ ቢኖራቸውም፤ አግዚአብሔር በፍቅርና በጽድቅ እንደፈጠረው ያምናል። አግዚአብሔር ለኢዮብ የደረሰበት ሁሉ ለምን እንደ ደረሰበት አልነገረውም፤ አምነቱ እንዳይዛባ ግን ልቡን ጠብቆለታል።

በጣም የቃተትንባቸው ጥያቄዎች አጥጋቢ መልስ ሳያገኙ የሚቀሩባቸው ጊዜያት አሉ። የምናደርገው ነገር ሁሉ መንፈሳዊውም ሆነ ሌላው በሁኔታችን ላይ ምንም ለውጥ ሳያመጣ የሚቀርበት ጊዜ፤ ሁኔታዎች ከቁጥጥራችን በላይ ብቻ ሲይሆን ከአትማችን በላይ ሲሆኑ፤ ሆኖም የሚቀጥለውን አርምጃ እንወስዳለን፤ የማይቻል

ቢመስልም፤ ተስፋ የሌለው ቢሆንም

- ምንም ነገር ሳይሠራ ቢቀር - አግዚአብሔር ዝም ሲል
- የሌሎች እርዳታ ሳይኖር - ተስፋ ሞኝነት ቢመስል
- በጣም ደክመህ - ዕረፍት ማግኘት ግን ሲያቅትህ
- ነገር ሲዘበራረቅ - ስትንገዳገድ ለመውደቅ
- እይዘህ ቁም!
- በርታ!
- ብድግ ብለህ ቁም!
- ከፍ ብለህ ቁም ...
- ... እዎን ቁም!

ሐዋርያው ጳውሎስ የኤፌሶንን ቤተ ክርስቲያን ሰዎች፡

“ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ መቆም...” ኤፌ 6፣13 ይለቸዋል።

መቆም በራሱ ስኬት ነው። ሲገፉ አምቢ ማለት ቦታን አለመልቀቅ የአሸናፊ ጸባይ ነው። ለጊዜው ወደፊት መራመድ አንችል ይሆናል፤ ምናልባትም በቅምንበት እንንገዳገድ ይሆናል። ነገር ግን አምቢ አልወድቅም፤ ወደ ኋላ አልመለስም ማለት የደፋር አቋም ነው። የቆራጥ ዘዴ ይህ ነው፤ ይሠራል ምክንያቱም አግዚአብሔር ከበስተኋላው ነው።

በአጭሩ

እምነታችንን ለመሳደግ የሚረዱ በርካታ ዘዴዎችን በዚህ ምዕራፍ እየን። የሚሠራው ግን ዘዴው ሳይሆን እግዚአብሔር መሆኑን እንደገና ባሳስባችሁ ደስ ይለኛል። የምናምነው እምነታችንን ሳይሆን፣ እምነታችን እንዲሠራ የሚያደርገውን እግዚአብሔርን ነው። ሆኖም እነዚህ ዘዴዎች ከእግዚአብሔር ቃል የወጡ ናቸው። በታላቁ እግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት ለማሳልመስ በጣም ጠቃሚ ዘዴዎች ሆነው ታገኛቸዋልችሁ። ቀጥሎ ወደ ሶስተኛው የመጽሐፉ ክፍል እንገባለን። ለእምነታችን ጠንቅ የሆኑትን ዘመናዊ እንቅፋቶችን በዚህ ክፍል እናያለን።

ክፍል ሶስት
የእምነት እንቅፋቶች

አሁን ደግሞ እምነትን ለየት ካለ አቅጣጫ ወይም ለወጥ ባለ ርዕዮት (perspective) እንየው፤ እምነት ጠላት አለው። ስለዚህ ውጊያ አለበት። እንግዲህ ጊዜው መሣሪያችንን የምናነሳበት፣ አካኪ ዘራፍ ብለን የምንታጠቅበት፣ ጊዜ ነው። ምክንያቱም እምነታችንን እንደ አደገኛ ነገር የሚመለከቱ ኃይላት በአለም ወስጥ እየሠሩ ናቸው። ከእነዚህ አንዳንዶቹ ባሕላዊና ማሳበራዊ ናቸው፣ አንዳንዶቹ ደግሞ ግላዊ ናቸው፤ የአንዳንዶቹ መነሻ ከነፍሳችን ጠላት ከሆነው ከሰይጣን ነው፤ አንዳንዶቹ ደግሞ ከተሳሳተ ትምህርት የሚመነጩ ናቸው። ያንን ትምህርት ከቤተ ክርስቲያንም አግኝተነው ሊሆን ይችላል። እነዚህ ተዋጊዎች ሁሉ እምነታችንን ለማሳነስ፣ ወይም በእምነታችን የተሳካ ውጤት እንዳናገኝበት ለማደናቀፍ ይሠራሉ። ስለዚህ እነዚህን ሁኔታዎች ለመመርመር የታጠቅን መሆን አለብን። በዚህ ክፍል ውስጥ ያሉት አሳቦች አንዳንዶቹ ከበድ ያሉ የአዕምሮ ነገር ወይም በትምህርት ብቻ የተገኙ ሊመስሏችሁ ይችላሉ። ግን ተስፋ ቆርጣችሁ አታቁሙ። ሥጋ ሥጋውን እየበለችሁ አጥንቱን ወደ ዳር አስቀምጦትና አለፉ። ምን ይታወቃል ክፍሉን ከመጨረሳችሁ በፊት አጥንቱ ራሱ ሥጋ ይሆን ይሆናል፤ ያውም ሙክክ ብሎ የበሰለ። የእምነት ጉዳይ እኮ ፈርጁ ብዙ ነው።